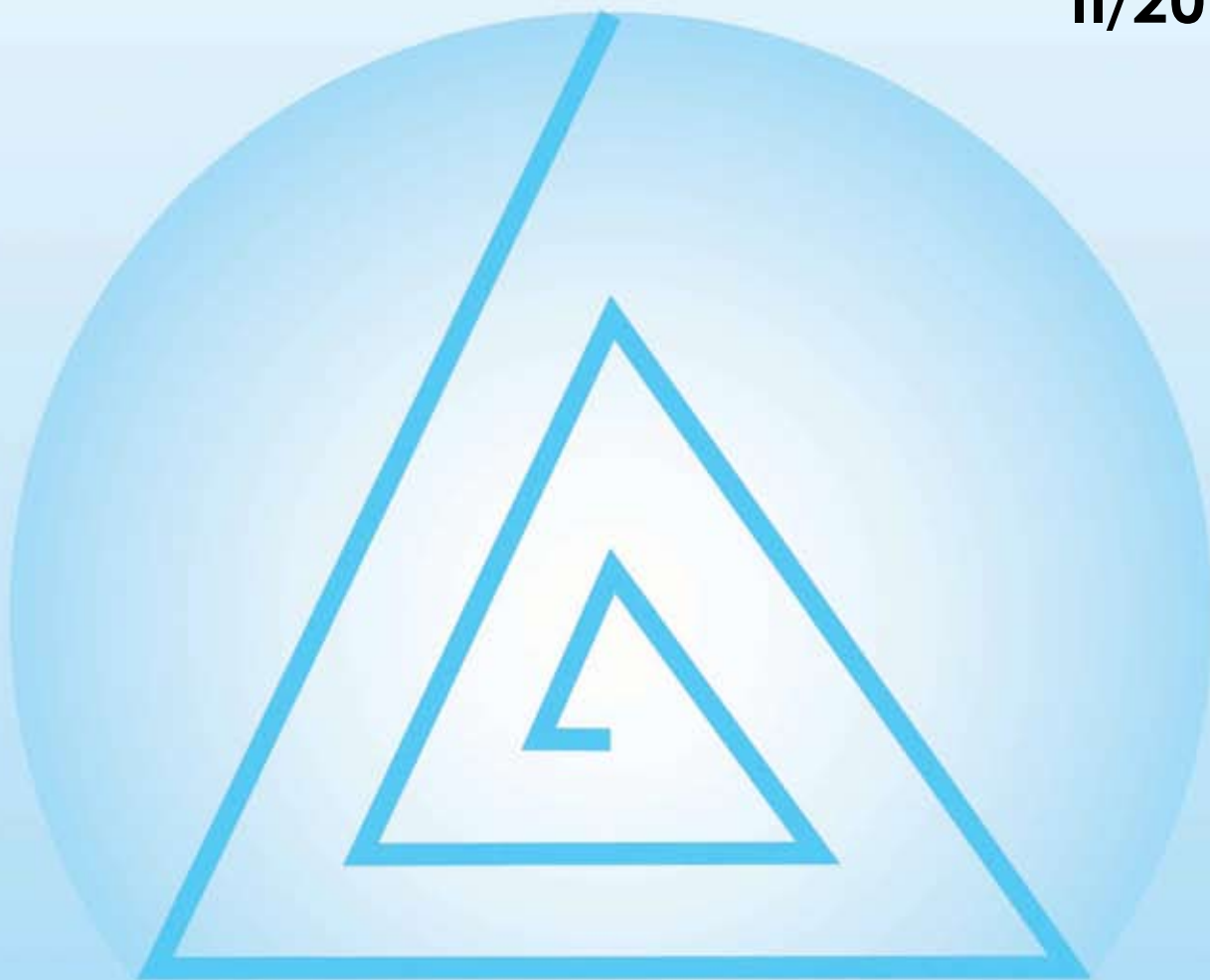

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2011

Pozvánka na valnou hromadu ČEPES

Karma zákon odplaty

Veselá mysl – půl zdraví

Na hradě Sion

Legalizace biopraktika v roce 2011

Křečové žíly (varixy)

Energie chrámů

Třetí energetický kříž prasíly

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Vzpomínka na Antonína Fiuráška	1
O průběhu legalizace profese biopraktik v roce 2011	1
Symposium celostní medicíny - MEMORANDUM	2
Pozvánka na valnou hromadu ČEPES 3.3.2012	3

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

KARMA - zákon odplaty - V. Procházka 1908	4
---	---

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Křečové žíly (Varixy) - MUDr. Jan Doležal	9
Jak nám může být vitamin C užitečný - MUDr. Iva Potměšilová	11
Zapomínáme na to, že veselá mysl je půl zdraví - MUDr. Jan Šula	12

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Energie chrámů - Pavel Zoun	14
Geoanomální zóny a dopravní nehody - Jiří Tomášek	15
Proutkaři na hradě Sion	16

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Ověřování schopností biopraktika na přístrojích	17
---	----

Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ, ZAJÍMAVOSTI – MISCELLANEUS

Třetí energetický kříž prasíly linií dolmenu v Keltských šancích - J. J. J. Miška	26
Co nám přináší 2 - Naděžda Prokopová	28

Bohužel i toto číslo začínáme vzpomínkou. Na podzim 3.9.2011, ve věku 68 let nás opustil Antonín Fiu-rášek, spolupracovník Psychoenergetické laboratoře, zakládající člen České psychoenergetické společnosti i její dlouholetý člen vedení.

Jako zaměstnanec SHD se podílel na výzkumech uskutečňovaných vedením Psychoenergetické laboratoře a generálního ředitelství SHD pod vedením pana Gerhar-da Stübiger. Tyto zkušenosti potom uplatňoval v rámci ČEPES. V severních Čechách pomohl vytvořit nejagilnější skupinu sensibilů – proutkařů i léčitelů. Osvětovou činnost rozvíjel nejen na ústecku, ale i po celé republice. Buď na esoterických výstavách anebo organizováním setkání v Dobronicích. Touto činností se zapsal do vědomí mnoha stovek posluchačů a účastníků. Bude chybět mnoha lidem, kteří budou vzpomínat i na jeho „dobrá slova“ z Dobronic i předvánočních setkání. S aktivitami nepřestal ani tehdy, když záležko ho převedlo do invalidního důchodu. Otázkou je, zda neměl na sebe a hlavně na své fyzické tělo více dbát.

Jeho odchod byl, myslím, pro všechny, co ho znali, překvapením. Věděli jsme, že je vážně nemocen, ale věřili jsme, že zvládne operaci srdíčka, která by ho opět postavi-la pořádně na nohy.

Myslím, že byl překvapen i on sám. Vyplývá to z jeho sdělení:

Tam v Poděbradech (kde byl na doléčení po operaci srdce) se mi líbilo. Nevím, proč mne Pán tak brzy povolal, i když já jsem připravený už dlouho. Vždyť to není tak závažná přeměna. Vždyť jen jedna substance změní svou podobu. A život na Zemi je změněn v život jiný, zásadně jiný, ale taky plnohodnotný. Však až jednou poznáte to, co teď začínám zažívat já, uvidíte, že to změna je, ale v žádném případě nevadí, že to je něco jako zázrak, když poznáte, že tím život nekončí – tedy ten pozemský.

Ve sdělení je ještě jedna informace pro nás, pro posíle-ní našeho optimismu.

Rodí se nová generace, která bude umět vycitřovat mnoho věcí, které ti před nimi neuměli. To je dobře. Nebo-jím se, že by si lidi neporadili.

Za svoji práci pro lidi i pro ČEPES zůstane v našich vzpomínkách natrvalo zapsán.

Ing. Vlastimil Bažant

O PRŮBĚHU LEGALIZACE PROFESE BIOPRAKTIK V ROCE 2011

Na valné hromadě ČEPES dne 5.3.2011 vedení sdělilo, že Sektorová rada služeb osobních (SRSLO) schválila naše podklady a časový plán zpracování našich tří díl-čích kvalifikací (DK) v rámci systému Národní soustavy kvalifikací 2 (NSK2), přičemž DK biopraktik měla být v roce 2011 prioritou.

Bohužel na jednání SRSLO v dubnu nám bylo její tajemnicí sděleno, že Koordinační rada (vrcholový orgán rozhodující o zařazení profesí do řešení v rámci NSK2) pozastavila bez jakéhokoliv zdůvodnění naše práce do rozhodnutí MPSV a MŠMT o dalším postupu. Náš požada-vek o sdělení odpovědné osoby z MPSV, která bude o nás rozhodovat a který tajemnice slíbila sdělit, nebyl do dneš-ního dne splněn. Proto jsem v červnu na příštím zasedání SRSLO přednesl požadavek na Koordinační radu, aby sdělila konkrétní důvody, proč byly pozastaveny práce na DK biopraktik (znovu opakuji, že se v podstatě jedná o „bezdotykové masáže“ nebo „přikládání rukou“, jedné z nejstarších metod používaných v různých obdobích po celém světě i ve všech kulturách). Současně jsem sdělil, pokud Koordinační rada nesdělí závažné důvody k poza-stavení, budu její rozhodnutí považovat za porušení zákona 179/2006 Sb. Náš postoj podpořili ostatní členové SRSLO, což bylo asi velikým a nemilým překvapením pří-tomných účastníků z ministerstev i úřadů rozhodujících o řešení profesí v systému NSK2. To vyplývá z jejich reakce na vyjádření ostatních členů Sektorové rady. Výsledkem bylo rozhodnutí, kterým nám bylo uloženo předložit do září 2011 důvody, kterými bychom zdůvodnili potřebu této profese na trhu práce a hlavně předložit způsoby ověřování znalostí a dovedností biopraktika. Nakonec to pro nás znamenalo, že jsme musili předložit část projek-tu, patřícího až do zpracování hodnotícího standardu. Na celém jednání nás překvapilo jednání zástupce HK ČR v Koordinační radě, který nás podrazil a o kterém jsme dosud předpokládali, že nás bude podporovat, podobně jako to dělá jeho kolega v Polském svazu řemesel.

Ve snaze o legalizaci se nespolehneme pouze na SRSLO, ale využíváme dalších možností. Velice si vážíme pomoci časopisu Meduňka i Spiritu. MEDUŇKA nám pomohla především při prezentaci Dílčí kvalifikace (DK) bioprak-tik a zveřejněná výzva proutkařům ve Spiritu pomohla při úpravách DK proutkař. Protože prvořadým úkolem je řešení DK biopraktik, budu se zabývat nejprve pomocí redakce (dik Mgr. I. Manolevské) Meduňky. V prvním člán-ku „Léčitel nemá být pilulkou“ jsme seznámili čtenáře Meduňky o existenci České psychoenergetické společ-nosti, o záměru prosadit DK biopraktik (harmonizování energetického systému klienta) do Národní soustavy kvalifikací, o možnostech exaktního ověřování schop-ností biopraktik a o tom, že biopraktika nepovažujeme za léčitele. V říjnovém čísle jsme odpovídali na mnohé otázky, které byly čtenáři kladeny po přečtení článku „Léčitel nemá být pilulkou“. Jednou z hlavních otázek bylo, proč usilujeme o legalizaci profese biopraktik, když v současné době může tyto služby poskytovat kdokoli-v bez jakýchkoliv zábran. Víme o tom a současně i to, že ve všech lidských činnostech existují poskytovatelé dob-ří, ale i nedobří, kteří zneužívají utrpení druhých ve svůj osobní prospěch. Proto chceme poskytnout veřejnosti informace o těch senzibilech (bioprakticích), kteří jsou schopni klientům pomáhat a mají ověřeny nejen zna-losti, ale kteří pro tuto činnost mají ověřeny i potřebné dovednosti. Přitom jsme v Meduňce zveřejnili dovednosti, které má biopraktik zvládnout. Jsme přesvědčeni o tom,

že tyto dovednosti může zvládnout každý, kdo prohlašuje, že klienta ovlivňuje a energeticky harmonizuje. Další otázkou bylo, zda má vůbec cenu to naše úporné snažení. V článku jsme upozornili na skutečnost, že působení biopraktika má největší účinek na mladý organismus a tak biopraktici by mohli účinně snižovat počet nemocných dětí. Dále že praxe ukazuje, že i když konvenční medicína nemá další možnost řešení, že i za tohoto stavu může po působení biopraktika dojít ke zvratu, který lékaři nazývají buď zázrakem anebo spontánním uzdravením. Mnozí čtenáři se pozastavovali nad skutečností, že schopnosti biopraktika chceme ověřovat exaktně, přístrojově. Zdůvodňovali, že tato schopnost je dar od Boha. Nepopíráme to, ale v mnoha případech je tato schopnost získaná. Přitom neznáme žádný přístroj, kterým se to, co biopraktik předává klientovi, dalo přímo změřit. Ale víme ze zkušenosti z let 1993 až 1995, že možno přístrojově měřit změny některých biologických veličin, ke kterým došlo na základě působení biopraktika. K těmto závěrům jsme došli při výběru sensibilitů pro Výzkumnou studii Biologické ovlivňování nemocných CFS (Syndromem chronické únavy) s MUDr. Miroslavem Pekárkem ze střediska Natur Centrum Salvea. Tehdy jsme pro prokázání těchto možností využili medicínský přístroj BICOM a následně SEGMENT - ELEKTROGRAF. V současné době se na trhu objevují nové a nové medicínské diagnostické a terapeutické přístroje a k ověření budeme užívat ty, které budou na trhu v době, kdy profese biopraktik bude zařazena do NSK2. V současné době počítáme s přístrojem OBERON, ale o něm se budu zmiňovat až při popisu IV. Mezinárodní konference o zdraví. Zkráceně lze říci - nepřímě je možno přístrojově prokázat schopnosti biopraktika a tento důkaz jsou schopni přijímat i skeptici této profese. Dále jsme v Meduňce popsali důvody, proč nebyly legalizovány některé profese z AM (Alternativní medicíny) i TM (Tradiční medicíny) a ani profese biopraktik. K tomu bych čtenářům Psychoenergetiky doporučil přečíst si celý článek z Meduňky číslo 10.

Závěrem jsme se v článku obrátili na pomoc veřejnosti a požádali o podporu legalizace biopraktika zasláním zpráv buď písemně nebo mailem. Byli jsme příjemně překvapeni počtem podporujících, vyslovujeme jim díky a těchto materiálů využijeme při následujících jednáních SRSLO. Vedení ČEPES za podporu všem děkuje.

Ve dnech 15. až 17.10.2011 se v Praze konal IV. Mezinárodní vědecký kongres Zdraví lidstva v miléniu. Organizátorem byla International PSY-ACADEMY České a Slovenské republiky, Evropská akademie přírodních věd a Mezinárodní profesionální medicínská asociace specialistů komplementární a národní medicíny, psychologů a léčitelů. ČEPES jsem na kongresu zastupoval jako její předseda. Vystoupení na kongresu mělo název „Odkaz Psychoenergetické laboratoře a prof. Františka Kahudy do současnosti“. V něm jsem vyzdvihl výjimečnost osobnosti a odvahy prof. F. Kahudy při tvorbě hypotézy mentální energie a její využití při sjednocení všech základních sil v teoretické práci „Superinfragravitační sjednocení sil a fundamentální záření hmot“. Současně jsem se zmínil o Psychoenergetické laboratoři, výzkumném pracovišti při VŠCHT Praha, které mělo poskytnout důkazy o existenci mentální energie. Nedostatkem bylo, že PEL neposkytla přímé důkazy existence mentální energie (to by znamenalo prokázat přímo existenci mentionů a psychonů), poskytla však důkazy o zprostředkovaném působení (např. ověřování mentální diagnostiky sensibilitů v sedmi zdravotnických zařízeních v letech 1986 a 1987). Dále jsem se zmínil ve vystoupení o našich snahách o legalizaci profese biopraktik a současně jsem zdůvodnil,

proč biopraktika nepovažujeme za léčitele. Nakonec jsem přítomným oznámil, že hodláme ověřovat schopnosti biopraktika běžnými medicínskými terapeutickými přístroji. Také jsem se seznámil s definicí psychoenergetiky a ukázal Crookesův radiometr (označil jsem ho za matku české psychoenergetiky, profesora F. Kahudu za otce). Po zbylých třech dnech se řada zájemců snažila Crookesův radiometr myšlenkou zastavit v naší kanceláři. Poslední den konference byl využit pro předvádění přístrojů. Ing. Libor Cupal předvedl přístroj OBERON, který budeme v současnosti využívat pro ověřování schopnosti biopraktika. Demonstrující osobností byla paní J. Bartová a původně se počítalo s tím, že biopraktika budu předvádět já. Ale když se ukázka rozvinula, přihlásila se ruská léčitelka, že by si ráda ověřila svoje schopnosti. Bylo jí vyhověno a bylo na ni vidět veliké uspokojení, když verdikt Ing. L. Cupala zněl – uspěla, dobře ovlivnila klientku.

Původní diagnóza: Katarhalická gastritis d - 0,154

S normální nebo zvýšenou funkcí žaludeční sekrece, většinou povrchová nebo s poškozením žaludečních buněk bez atrofie. Charakteristické jsou bolesti, normální vředové, pálení žáhy, pocit těžkého žaludku po jídle.

Výsledná diagnóza: Katarhalická gastritis d - 0,428

Výrazné zlepšení po zásahu biopraktika.

O týden později ve dnech 21.10. a 22.10.2011 probíhalo v Brně Sympozium o celostní medicíně. Tohoto Sympozia jsem se zúčastnil jako předseda ČEPES, přítomně jsem seznámil s naší činností zaměřenou na právní zabezpečení činností spadajících mezi tradiční postupy a mezi metody alternativní i doplňkové medicíny. V pátek večer se sešla řada účastníků a připravila návrh memoranda, který byl v sobotu předložen ke schválení. Schválený návrh byl zaslán odpovědným osobám, které rozhodují o povolení zařadit profese do Národní soustavy povolání. Z těchto osobností vybírám ministra zdravotnictví ČR a ministra školství jako dvě nejdůležitější.

MEMORANDUM

Účastníci Sympozia o celostní medicíně konaného 21. a 22.10.2011 v Brně diskutovali o využití celostní medicíny v České republice a podmínkách jejího dalšího rozvoje. Při diskusi se vycházelo z přednášek přednesených na Sympoziu a z materiálů Světové zdravotnické organizace (WHO) zveřejněných v doporučeních tohoto orgánu z roku 2001 a 2005. Z těchto materiálů vyplývá, že celosvětově dochází k nebývalému rozvoji komplementární medicíny tradičními postupy a metodami alternativní i doplňkové medicíny, a to i ve vyspělých zemích, kde prioritou dosud byly metody konvenční medicíny.

WHO ve svých materiálech, jako je zejména „Strategie zdraví na období 2002 - 2005“ doporučuje státům zapracovat nekonvenční metody do tradiční medicíny, tj. do národních zdravotních systémů jednotlivých států. Zatímco v ostatních evropských zemích se tato doporučení realizují, v České republice se striktně vychází z vymezení zdravotní péče na základě konvenční (vědecké, oficiální) medicíny. Přesto i v ČR značná část populace vždy využívala a využívá postupy a metody nekonvenční medicíny. Mnohdy se tyto postupy provozují pod hlavičkou jiných povolených profesí.

Účastníci Sympozia považují za potřebné věnovat zvýšenou pozornost rozvoji ověřených nekonvenčních metod z několika důvodů. Většina nekonvenčních metod vede klienty k jejich osobní odpovědnosti za řešení všech jejich problémů, a to nejen zdravotních

a může tak tím přispět ke snížení požadavku především ministerstva zdravotnictví na veřejné finance. Zavedením ověřených profesí do Národní soustavy povolání dojde ke zkvalitnění služeb poskytovatelů nekonvenčních postupů, protože existující současný stav umožňuje činnost i nekvalitním poskytovatelům těchto služeb.

Zdá se, že i v České republice se pomalu mění názor odpovědných pracovníků na zařazování nekonvenčních profesí do Národní soustavy povolání. Proto se účastníci Symposia obrací na tyto odpovědné pracovníky se žádostí, aby umožnili ověřené profese do Národní soustavy povolání zařadit. Představitelé těchto nekonvenčních profesí většinou o zařazení mají zájem, ale ve značné míře nevědí, co pro to udělat. Účastníci Symposia současně žádají oslovené pracovníky o sdělení, jakým způsobem mohou pomoci provozovatelům nekonvenčních metod při zařazování těchto profesí do Národní soustavy povolání.

*Milada Pavlíčková
Sebit – středisko ekologie, bioinformatiky
Antala Staška
613 00 Brno*

Nyní bych se věnoval zdůvodnění, proč vedení ČEPES nepovažuje biopraktika za léčitele, i když jsme kdysi vypracovávali návrh zákona o komoře odborných léčitelů, i když ve světě by biopraktik za léčitele byl považován a i když veřejnost odborná (např. ČSÚ) i laická v ČR považuje biopraktika za léčitele.

Hlavní důvod spočívá v tom, že v seznamu povolání nebo zaměstnání biopraktik neexistuje a jediný obecný název je léčitel (nebo lidový léčitel). A v popisu činnosti je napsáno na prvním místě – **léčitel léčí**.

A v tom tkví zásadní rozdíl. Biopraktik neléčí, biopraktik harmonizuje energetický systém klienta a vede klienta k osobní zodpovědnosti za uzdravení. To znamená, že biopraktik na sebe nebere odpovědnost za uzdravení, pouze za posílení regeneračních schopností klienta a poskytnutí řady doplňujících informací. Jak této pomoci využije klient, to už záleží především na něm samotném. Pokud se biopraktik těmito doporučeními řídí, nedochází ke vzniku závislosti klienta na biopraktikovi a ten není zatěžován negativními energiemi klienta jak z jeho nemocných orgánů, tak i z jeho myšlení, což bývá zátěž největší.

Díváme-li se na to z pohledu spirituálního, jak činnost biopraktika, tak činnost léčitele je především záležitostí duchovní. Většina biopraktiků i léčitelů vnímá svoji činnost jako cestu k duchovnímu vývoji. A na ní existují i úskalí. Obracím se ke zkušenostem prof. Karla Makoně zveřejněných v jeho posledním díle, a to překladu „Hradu nitra“ od sv. Terezie z Avilu. Sv. Terezie v díle upozorňuje na skutečnost, že člověk (tedy i léčitel i biopraktik) může na duchovní cestě využívat svého vědomí (vůle a chtění) pouze do druhého stupně. Na třetí úrovni (člověk může dosáhnout maximálně sedmé úrovně, která představuje spojení s Bohem) se vývoj člověka láme. Do vyšších úrovní se dostává člověk pouze za vedení shora. Pokud na této úrovni začne převažovat EGO, většinou se stává megalomanem, přestává jeho duchovní růst a naopak se stává člověkem neužitečným. Do této situace se může jak léčitel, tak i biopraktik dostat právě při vzniku závislosti klientů. Tehdy si může

člověk (léčitel i biopraktik) začít uvědomovat svoji důležitost, která může přerůst k pocitu výjimečnosti. A k tomu přispívá i myšlenka „já léčím“, kterou jsem mnohokrát v poslední době slyšel, ať to bylo na IV. Mezinárodním vědeckém kongresu „Zdraví lidstva“, nebo na Symposiu v Brně a také i na naší poslední valné hromadě.

*Ing. Vlastimil Bažant
předseda ČEPES*

VALNÁ HROMADA ČEPES

Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 3.3.2012.

Valná hromada probíhá v budově ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1 v době od 9:00 hod. do 15:00 hod.

Program:

9:00 – 10:00	Registrace
10:00 – 12:30	Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2011.
Návrhy činností a rozpočtu na rok 2012.
Diskuse, schválení a usnesení.
13:00 – 15:00	Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít vystoupit se závažnými zprávami či sděleními, ať požádá během dopoledního jednání předsednictvo valné hromady o zařazení svého vystoupení. Případně tento požadavek bude dobré předjednat s vedením ještě před valnou hromadou.

Účastníky valné hromady (členy ČEPES) žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během raního zasedání. Současně žádáme ty, kteří se valné hromady zúčastní, aby svoji účast potvrdili v době od 1.2.2012 do 25.2.2012 mailem, faxem nebo písemně. Jedná se o zabezpečení občerstvení.

Během valné hromady možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a telestézické pomůcky.

Vedení upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je určena pouze pro členy a pozvané hosty.

UPOZORNĚNÍ

Pokud se nebudete moci zúčastnit valné hromady, žádáme členy o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500,- Kč nebo 350,- Kč) a to buď složenkou nebo převodem na účet číslo: 0047133011/0100, var. symbol 21603, konst. symbol 308.

Upozorňujeme, že zaplacením příspěvku umožňujete existenci a činnosti ČEPES.

Poznámka: příloženou složenku můžete použít pouze pro přímou platbu.

V roce 2012 budeme dále pracovat na řešení dílčí kvalifikace biopraktik v rámci Národní soustavy kvalifikace (uznání dílčí kvalifikace jako zaměstnání) a o zařazení DK proutkař do řešení.

Pokud již nechcete být nadále členy ČEPES, žádáme Vás o sdělení, že chcete být vyřazeni ze seznamu členské základny.

*S pozdravem
Ing. Vlastimil Bažant*

KARMA

ZÁKON ODPLATY A SVĚTOVÉ HARMONIE

NAPSAL

V. PROCHÁZKA

NÁKLADEM REVUE „PROČ ŽIJEME?“

KRÁL. VINOHRADY 1908

PŘEDMLUVA

*„Nevěř, co ti nelze chápati,
ale nezavrhuj, co jsi neprozkoumal.“*

Studium theosofických a spiritualistických spisů nemá jiného účelu, než odvrátiti čtenáře od škodného proudu hnutí materialistického upozorňujíc na vyšší názor světový, jenž uznává působení a tvůrčí moc ducha jak v přírodě tak i v člověku. Uvedená v nich poučení jsou cestou, vedoucí z bludiště předsudků a zastaralých názorů k světlým výšinám pravdy, k nimž dospíváme překonáním všeho, co je v nás sobeckého a nelidského.

Také spisek následující - v němž jsou shrnuty myšlenky osob, zasvěcených ve vyšší zákony bytí - nemá jiného účelu než upozorniti laskavého čtenáře na působení velkého zákona světové harmonie v praktickém životě člověka a připomenouti mu, že není bezcennou hříčkou slepé náhody, nýbrž údem velkého organismu světového, jenž řízen jest božským zákonem světové harmonie, a že spočívá v jeho vlastní moci, chce-li žítí ve shodě s tímto zákonem a býti šťasten, anebo chce-li jednati proti němu a býti nešťasten.

Kž světlo poznání vzejde všem, bychom byli vráťme božskému svému původu a sebepoznáním dospěli k cíli svého vývoje!

V. P.

Představy, jež si člověk **tvorí o Bohu**, o světě a o postavení svém ve **vesmíru**, nazýváme jeho světovým názorem. **Dle toho**, jak kdo pohlíží na svět, jaké **má o něm** názory a jaké stanovisko k němu **zaujímá**, soudí též o zákonu, v něm působícím.

Každý, jen poněkud soudný člověk uzná, že musí býti nějaký zákon, nějaký světový řád; neb jinak netrval by vesmír ani okamžik. Řád světový je právě tím, co nekonečný vesmír udržuje.

Jest jaksi přirozenou známkou tohoto svrchovaného zákona, že je spravedlivý; neb, jak moudří učí, zahrnuje vše, jest jednotný a nikdy se nemění.

Tento světový řád nezávisí na člověku; nikdo z lidí ho nevytvořil, a také žádný není s to, by ho zrušil nebo pozměnil. **Poznávati** tento světový řád a žítí s ním v úplném souladu, jest účelem i lidského bytí. Dle toho, jaké stanovisko zaujímáme k světovému zákonu, řídí se naše štěstí nebo neštěstí. Kdo je poslušen tohoto zákona, dosahuje klidu a blaha, kdo jedná proti němu - ať již vědomě nebo nevědomě - sklízí bol a utrpení.

Chceme-li tudíž lidstvu skutečně prospěti, jest nám je poučiti o zákonu, jenž řídí svět.

Náboženská filosofie Orientu označuje tento nejvyšší zákon bytí, tento svrchovaný řád spravedlnosti a harmonie slovem »k a r m a«.

Abychom porozuměli tomuto zákonu, jest potřebí věděti dále:

1. Co jest karma.
2. Jaký je náš vztah k zákonu karmy.
3. Jakým způsobem lze nám pomocí tohoto zákona vybavit se z pout bytí.

I.

CO JEST KARMA?

Karma jest slovo sanskrtské a znamená doslovně »čin«, »skutek«, neboli »konání«. Ale karma není jednotlivým dějem, ani souhrnem činnosti veškeré, nýbrž jest z á k o n e m, dle kterého se to neb ono děje.

Přirozenou známkou veškerého bytí jest pohyb, jakási činnost, a tudíž ustavičná změna. Ale příčinou všech těchto změn jest něco, co se nemění, co trvá nepřetržitě a jest duchovní podstatou celého vesmíru. A tato neměnní se podstata, která jest původem veškerého bytí, z níž všecko vzchází a do jejíhož lůna vše se zase vrací, jest nejvyšší bytostí ve vesmíru a spolu též n e j vyšším zákonem, dle kterého se všecko děje. Zákon karmy není tudíž něčím, co by od zmíněné duchovní podstaty, od oné nejvyšší bytosti ve vesmíru bylo jaksi odděleno, co by jí nenáleželo, nýbrž ona nejvyšší bytost ve vesmíru a světový zákon karmy jsou jedno a totéž. Není rozdílu mezi zákonodárcem a zákonem.

Z toho plyne, že karma není snad něčím duchaprázdným, něčím, co by nemělo vědomí a působilo jen mechanicky. Ne slepá nutnost, nýbrž duch sám je to, jenž dává vzniknouti přírodě, ji udržuje a svou vůli neboli zákonem řídí. Karma je tudíž inteligentní, božskou vůli v **přírodě**, vědomým aspektem N e j v y š š í h o ve světě forem.

Pravili jsme, že přirozenou **známkou** bytí jest jakási činnost neboli pohyb. A skutečně také, sledujeme-li činnost kosmickou zrakem duchovním, shledáme, že každý atom a každý shluk atomů jest jakýmsi ústředím pohybu neboli vibrace, t.j. určitou jednotkou činnosti. Takovou jednotkou činnosti na stupni vyšším jest dále každá buňka a každé ústrojí, které je složkou těchto buněk. A **právě** takovou jednotkou činnosti, na vyšším ještě stupni, je tělo lidské, které je zase složkou jednotlivých ústrojí, dle určitého zákona mezi sebou spojených. A pokračujeme-li takto dále, můžeme říci, že každý národ, každá rasa i idstvo jakožto celek, každá planeta, každá sluneční soustava, ano i celý svět jsou jednotkami určité činnosti neboli pohybu na stupni vždy vyšším. Vesmír je tudíž velkým, harmonicky sestaveným organismem různých jednotek činnosti.

Chceme-li však i nadále porozuměti působení zákona karmy, jest nám si povšimnouti blíže činnosti těchto jednotek. Řekli jsme právě, že každá věc, ať je to atom nebo celá sluneční soustava, jest jaksi jednotkou pohybu na určitém stupni bytí.

Sledujeme-li však činnost kosmickou hlouběji, tu shledáváme, že tyto věci nejsou pouze výsledkem činnosti, jež předcházela, nýbrž že se pohybují a pracují dále; neb trvání těchto věcí jest podmíněno právě jejich činností. Vždyť žádný předmět na světě, ba ani kámen, není v klidu.

Sama věda pak učí, že každá částice hmoty, ano i ty nejmenší součástky železa jsou v nepřetržitém pohybu, který - jak nám povolání učitelé praví - jasnovidec svým vnitřním zrakem je s to postřehnouti. Již to, že vidíme nějakou věc, je důkazem, že vycházejí z ní vibrace, které působí na sítnici našeho oka. Proto je každý předmět

nejen věci, vytvořenou činností předcházející, nýbrž také věci dále ještě vytvářející, nebo - abych jinak se vyjádřil - je netoliko účinkem příčin předchozích, nýbrž také příčinou k účinkům následujícím. Vesmír je tudíž stupnicí příčin a účinků, která je postavena na věčném základě p ř í č i n y prvotní. A zákonem, dle kterého věci světa vznikají, se mění a vyvíjejí, jest zmíněný již zákon karmy. Věda nazývá ho zákonem příčiny a účinku neboli zákonem k a u s a l i t y. Je to zákon či řád světový, který spojuje každou, sebemenší příčinu s určitým, příčině té přiměřeným následkem.

Náš nynější vesmír je tudíž účinkem příčin nebo činností onoho vesmíru, jenž tomuto předcházal. Jako se tají v semeni strom a ve vejci pták, tak i každá příčina skrývá v sobě přiměřený účinek, který se projeví, jakmile vhodné podmínky tomu dovolí.

Vesmír je tedy nepřetržitým a souvislým řetězem činností, jichž počátek a konec v nekonečnu se ztrácí. A poněvadž existuje ve světě jen jeden svrchovaný zákon, jen jeden nejvyšší řád, který - jak jsme hned na počátku pravili - jest neměnitelný a jednotný, plyne z toho, že ve vesmíru nemůže se díti opravdu nic neharmonického a nespravedlivého. Karma jest universálním zákonem harmonie a spravedlnosti. Mluví-li lidé o nespravedlnosti, činí tak jen proto, že nepoznávají jednotnost tohoto zákona. Nikdo není s to, aby zrušil zákon harmonie, byť i jen na okamžik. Vše, co člověk koná proti zákonu, vrací se k němu zpět. Zápas a rozepře, jež ve světě pozorujeme, neodporují nijak zákonu světové harmonie. Kdo poznává, že boj a utrpení jsou jen účinky a projevy příčin, tkvících ve věcech samotných, ten vidí i v útrapách řízení zákona božské spravedlnosti.

O tomto zákonu praví H. P. Blavatská ve své »Skryté vědě«: »Karma jest nejvyšším zákonem všehomíra, z něhož plynou všechny ostatní zákony. Jest to neomylný zákon, který na všech úrovních bytí - na hmotné, duševní i duchovní - přizpůsobuje vždy účinky jich příčinám. A poněvadž každá příčina, od největší až k nejmenší, od zkázy světa až k pohybu ruky, nezůstává bez náležitého účinku, lze říci, že karma jest nejvyšším zákonem v přírodě, jenž moudře a spravedlivě srovnává účinky s jejich příčinami, pátraje po těchto až k jejich původci... Karma jest oním zákonem harmonie, jenž usiluje vždy o to, aby napravil porušenou rovnováhu ve světě hmotném a vyrovnal nesoulad, způsobený ve světě morálním.« Tolik Blavatská. Přistoupíme nyní k bodu druhému, k důležité pro nás otázce:

II.

JAKÉ POSTAVENÍ ZAUJÍMÁ ČLOVĚK K ZÁKONU KARMY?

Pravili jsme v části první, že každá věc jest výsledkem činnosti, jež předcházela, a zároveň jednotkou činnosti, ze které plynou důsledky další. Vše je tedy účinkem příčiny předcházející a zároveň příčinou k účinkům následujícím. Jedno plyne z druhého. A zákon, dle kterého se činnost tato řídí, nazvali jsme zákonem »karmy«. V celku lze tedy říci, že vše, co se ve světě děje, jest k a r m a.

Také člověk jest svou vlastní karmou, t.j. výsledkem činnosti předcházející, a zároveň tvůrcem příčin k výsledkům dalším. Víme-li to, bude další důležitou otázkou, v čem činnost člověka vlastně spočívá. Tato činnost není tak jednoduchou, jak by se na prvý pohled zdálo; neb velice bychom chybovali, kdybychom celou činnost člověka spatřovali jen v konání vnějším, totiž v jeho činnosti na úrovni hmotné. Činnost naše sahá mnohem dále; neb kdo jest obeznán s konstitucí člověka, ten ví, že vysíláme v životě svém energii trojího druhu, a to energii

mentální na úrovni »manasické«, jež tvoří příčiny, zvané m y š l e n k a m i, dále energii pudů na úrovni »astrální«, jež tvoří příčiny zvané žádosti, a konečně z těchto obou forem plynoucí energii f y s i c k o u, která působí na pláni »hmotné« a tvoří příčiny, jež nazýváme skutky.

Myšlenky, žádosti a skutky reprezentují tudíž činnost člověka ve světě mentálním, astrálním a fyzickým, kteréžto světy jsou dějištěm jeho dosavadního vývoje.

Je nyní otázkou, která z těchto tří energií je vlastně nejdůležitější. - Otázku tu pomůže nám zodpovědět »Bhagavad-gíta«, indická velepíseň o Božství, v níž čteme toto:

»Myslí-li kdo na věci, jež předmětem jsou smyslů, k nim náklonnost hned se vzbudí. Ta přáním se pak stává, jež v nezkrotnou roste vášeň; z toho zatemnění a nerozum pochodí, jež k nemoudrým vedou s k u t k ů m, a člověk upadá do zkázy.« - A osvícený mystik Tomáš Kempenský vyjadřuje skoro totéž, když praví ve svém »Následování Krista«: »Nejprve myšlenka prostá na mysl přichází, pak obraznost živá, na to choutka zlá a přání, a posléze k činu svolení.«

Zde tedy máme **jasně vyřčenu** onu troji činnost neboli energii člověka, ze které lze zároveň usuzovati, že nejmocnějším činitelem v tvoření lidské karmy jsou naše myšlenky. Čím vyšší a jemnější energie, tím je také působivější. Neb představy, vzbuzené činností myšlenkovou, jsou příčinami našeho jednání a určují zároveň náš charakter a osud.

Proto také čteme v upanišádě Šándogyo: »Člověk je tvorem přemýšlení; na co v životě tomto myslí, tím v životě příštím se stává.« A osvícený Buddha praví: »Co myslíš, to jsi.«

Jak důležité jest znáti **povahu**, moc a působivost našich myšlenek, o **tom** svědčí následující výrok jednoho z mistrů. Týž praví:

»Každá úplně vyvinutá myšlenka člověka vstupuje do světa vnitřního, a spojením s jednou z bytností elementárních stává se samostatnou činnou bytostí. Dobrá myšlenka stává se trvalou blahodárnou mocí, zlá zákazonosným **běsem**. A tak oživuje člověk svou dráhu v prostoru neustále svým vlastním **světem**, dětmi svých rozmarů, přání, pudů a vášní. Všechny tyto účinné energie tvoří proud a působí dle rozsahu své síly na každou citění schopnou bytost, s níž přicházejí ve styk.

Buddhista nazývá tento proud jménem »skandha«, Ind pak »karmou« člověka.

Uvedené zde výroky snad postačí, abychom poznali, jak důležitým činitelem v životě člověka jsou naše myšlenky, a jak je potřebno, bychom právě tyto naučili se ovládati.

Tolik o troji činnosti člověka, a nyní vraťme se zase k zákonu karmy.

Řekli jsme, že člověk jest svou vlastní karmou, t.j. výsledkem činnosti předcházející. - Mluvíme-li však o karmě člověka, jakožto zákonu příčinnosti, nesmíme spatřovati v ní nějakou pomstychtivou moc, člověka libovolně stíhající, nýbrž musíme v ní vidět moudrý a spravedlivý zákon, jenž vyrovnává pouze účinky zmíněné právě činnosti.

Stane-li se mi tudíž něco, je to přirozený následek mé dřívější působnosti, účinek, k němuž v minulosti dal jsem příčinu svými myšlenkami, žádostmi a skutky. A jen v tomto smyslu jest vše, co člověka potká, jeho karmou či »osudem«; neb je mu to zákonem karmy usouzeno jako následek příčin, jež sám kdysi v činnost byl uvedl.

Člověk, abych užil přirovnání, podobá se rolníku, jenž na jaře seje a na podzim sklízí, co byl zasel. Símě zasévá on, a zákon karmy neboli božská vůle v přírodě - bez níž ani vlas s hlavy nespadne - nečiní nic jiného, nežli že dává vzejít tomu, co ono símě v sobě skrývalo. Zasévá-li rolník zrno pšeničné, sklízí pšenici, seje-li koutol, sklízí koutol. A tak je tomu i s činností člověka. Tutěž myšlenku vyjadřuje bible slovy: »Co člověk seje, to sklízí.« (Gal., V., 7.) A na jiném místě čteme: »Spravedlivý Bůh dá každému podle skutků jeho« (Řím, II., 6.); anebo: »Bůh odplatí člověku dle toho, jak jednal.« (Hiob, 24, 11.)

V tomto smyslu je tedy každý strůjcem a pánem svého osudu, a to proto, že tento osud je řízen neoblohmými zákony, působícími nejen na úrovni hmotné, nýbrž i ve světě pudovém a myšlenkovém. »Jak si kdo ustele, tak si lehne,« praví nám lidové přísloví; nebo: »Jaká seň, taková žeň.«

Mysl lidská (manas) je rozsévatelem, myšlenky semenem, nitro ornou půdou, a osud úrodou, kterou duše naše sklízí. A tak je přítomnost plodem minulosti a zároven semenem k plodu budoucímu.

Štěstí a neštěstí nepřijímáme tudíž jako odměnu nebo trest od Boha, **trůnícího** někde mimo svět, nýbrž karma přináší nám je jako přirozený následek příčin, jež jsme svou činností v minulosti sami byli zasel. Neb není to karma, která vymýšlí a osnuje, nýbrž člověk sám kuje plány a tvoří si příčiny, jichž účinky zákon karmy pouze vyrovnává. Ale toto vyrovnání, jak jsem již pravil, není libovolným dějem karmickým, nýbrž zákonným dílem světové harmonie, která, byvši porušena, hledí zaujmouti opět své původní a přirozené stanovisko, asi tak, jako skočí silně napjatý luk do své původní polohy, a to silou, která je přiměřena jeho napětí. A zraní-li si při tom někdo ruku, ať již z nepozornosti nebo svévolnosti, nelze nám pak říci, že to byl luk nebo karma, jež mu přivodily toto zranění. Neb karma netvoří sama o sobě ničeho. Dotkne-li se někdo žhavého železa a spálí se, ví, že mu toho bylo očekávatí vlivem zákonů přírodních, a každý, komu je známo, jak teplo působí, vysvětlí si zajisté vznik tohoto spálení, a neřekne, že ho snad Bůh nebo karma za ono dotknutí se potrestali. - Karma neklade svobodě člověka žádných překážek, jak to činí vybájený Bůh monotheistů. Zákon karmy nehalí schválně soudy Nejvyššího v temnotu, aby udržoval lidstvo v bludu, ani netrestá toho, kdo se odvažuje zkoumat jeho tajemství. Právě naopak. Kdo studiem a rozjímáním vniká do spletitých cest věčného zákona světové harmonie a osvětluje temná zákoutí tohoto labyrintu, v němž tolik lidí, neznalých tohoto zákona, hyne, ten pracuje pro dobro lidstva. Karma jest neomylný a věčný zákon všehomíra, jenž spravedlivým vyrovnáním účinků zachovává světovou harmonii, a nelze proto považovati ty, kteří věří v tento zákon, za fatalisty, a tím méně pak za atheisty. Karma, jak jsem s **počátku** již pravil, jest jedno s onou nevyzpytnou, absolutní Bytostí všehomíra, s oním božským, všemu společným základem bytí a jeho aspektem ve světě projeveném.

Pokračujeme však dále.

Ohlédneme-li se kolem sebe, vidíme, že svět nám ukazuje dvojí tvář. Na jedné straně štěstí a radost, na druhé neštěstí a zármutek. Dle toho mohli bychom povšechně usuzovati, že tvář vyjasněná znamená karmu dobrou a tvář zasmušilá karmu zlou. Ale tomu vždycky tak není. Pojmům dobra a zla nutno, jak náleží, rozuměti. Jak dobro, tak i zlo jsou vlastně stavy podmíněné čili relativní; neb co je pro jednoho dobré, může být pro druhého špatné, a naopak, co bylo dnes pro mne neštěstím, může mi přinésti zítra největší štěstí. Proto táž věc je dobrou nebo špatnou dle toho, jaké stanovisko k věci té

zaujímám. Jsou lidé např., kteří nemají hmotných statků, a přesto cítí se bohatými, poněvadž jsou spokojeni s tím, co mají; kdežto jiní, a těch není málo, již bohatými jsou nazýváni, nepovažují sebe za boháče, poněvadž se stále domnívají, že nemají dost. Zlo a dobro nejsou tudíž něčím objektivním, nýbrž jen určitým směrem naší vůle a našeho vědomí.

Pokud jde pak o skutky dobré nebo zlé, tu si pamatujme, že každá myšlenka, každé přání a každý skutek, jež směřují k tomu, aby poškodily někoho a překážely mu v jeho vývoji, jsou špatné, poněvadž nás snižují a sesilují naší sobeckou vrozenost. A naopak každý čin, jenž čelí k tomu, aby urychlil pokrok některé bytosti a ji prospěl, je dobrý, poněvadž ji přivádí blíže k Bohu. Kdo, nehledě na sebe, má jen blaho ostatních na zřeteli a pracuje pro dobro celku, ten jedná ve shodě se zákonem světové harmonie a koná dobro.

Kdo naopak má ve všem jen sebe a svůj vlastní prospěch na mysli, ten se staví proti světovému zákonu a jedná špatně.

To budíž nám částečným vodítkem ku posouzení, zda jednáme správně nebo nesprávně. Dobro jest harmonii, zlo disharmonii. Bol a utrpení vznikají z porušení světové harmonie, a jedinou příčinou tohoto porušení a plynoucích z toho strastí jest naše sobeckost, nechť se jeví ve formě jakékoliv.

Studium zákona karmy je dosti složité, a jen zkušený okultista nebo člověk duchovně vyspělý je s to, vysvětliti nám správně různé jeho záhady. Neb uvážíme-li, že každá ze zmíněných tří energií, jež člověk do světa vysílá, působí na své vlastní úrovni, a mimo to též na úroveň pod ní se nacházející - tedy myšlenky na pocity a tyto na skutky a vezmeme-li dále v úvahu, že tyto tři druhy energií účinkují netoliko na člověka, který je sám jejich tvůrcem, nýbrž že mají vliv také na jiné, totiž na naše okolí, tehdy lze nám alespoň přibližně představit si roli těchto tří sil ve spletitych kombinacích, jež nazýváme svojí karmou. Zmíněná okolnost, že každá ze jmenovaných tří sil působí na své vlastní úrovni - totiž myšlenky na úrovni mentální, pocity na úrovni astrální a skutky na úrovni fyzické - nasvědčuje také tomu, že účinky té neb oné síly nemohou býti vyrovnány na úrovni cizí, a proto je mylný theologický názor o potrestání duše lidské po smrti věčným trápením. Neboť »hříchy« - chceme-li již takto se vyjádřiti - jež byly spáchány ve světě hmotném, objektivním, nemohou býti potrestány a vyrovnány ve světě subjektivním, do něhož duše po smrti vchází. Ta část naší činnosti, jež náleží do oboru sil astrálních a mentálních, může býti vyrovnána ve světě subjektivním, ale ta část, která přísluší říši fyzické, vyžaduje ku svému vyrovnání nového **ztělesnění**. Skutky mohou přinášeti zase jen hmotné blaho nebo hmotné utrpení. Něco jiného jest ovšem pohnutka, jež nás ke skutkům vede; neb tato působí na utváření našeho charakteru buďto na jeho zlepšení nebo zhoršení, a tato okolnost může mít za následek opět nepřehlednou řadu skutků nových. Z toho plyne, že pohnutka k činu je mnohem důležitější než skutek sám, takže nesprávné jednání, jež vzniklo z dobré pohnutky, přináší strýci svému více dobra, nežli správně volený skutek, vykonaný z pohnutky nečisté. Neb tvůrčí síla spočívá v pohnutce, a tato, náležejíc úrovni vyšší, mentální, je daleko působivější a pro nás také důležitější než skutek samotný. Čím vyšší úroveň, tím mocnější a vytrvalejší je také síla, která se na této úrovni projevuje.

Je veliký rozdíl, daruje-li někdo peněžitý obnos k dobročinnému účelu proto, aby trpícím pomohl, anebo aby se učinil populárním a byl za to veřejně pochválen. Oběma sice dostane se po zákonu hmotné odměny, ale u jednoho

bude mít pohnutka vliv na zušlechtnění charakteru a plynoucí z toho jednání, kdežto druhý sesiluje tím své sobectví a bývá i mezi haldami peněz nespokojen a nešťasten.

Zde máme konkrétní případ, jak může být člověk i v hmotném štěstí nešťasten.

Že nelze najít často důvod k různým karmickým účinkům, které se nám následkem toho zdají být mnohdy nespravedlivými, toho příčinou jest, že pátráme po příčinách toho neb onoho karmického výsledku v žití přítomném, nevědouce, že nynější náš život je pouze jedním listem z knihy celkového života naší duše, naší individuality, a že listy ostatní, na nichž zaznamenány jsou příčiny, nám právě neznámé, náleží životům předcházejícím, v nichž jsme zasévali, co nyní sklízíme. Jen proto, že nám naše nemoudrost zakrývá pohled do minulosti i do budoucna, překvapují nás mnohé události a nám zdá se pak, jako by věci ty přišly z čista jasna, pouhou »náhodou«. Zapomínáme však, že nynější naše osobnost jest synem osobnosti, kterou jsme byli v životě předcházejícím, a zároveň otcem oné osobnosti, v níž se objevíme v životě příštím. V každém z těchto vtělení shromažďuje spravedlivý zákon karmy kolem nás ty duše, jež námi kdysi trpěly a byly poškozovány, a to tak dlouho, až vyrovnáme svůj karmický účet a zaplatíme do posledního haléře. Opakuji však, že to není karma, která odměňuje a trestce, nýbrž my sami se odměňujeme a trestáme, dle toho, jednáme-li ve shodě se zákonem harmonie anebo pracujeme-li proti němu. Nikomu neděje se bezpráví. Tak odvětil kdysi s úsměvem jeden z osvěcených mystiků Taulerovi, když tento, odcházející, přál mu, by nic zlého se mu nestalo: »Těší mne, že mi dobro přeješ, však netřeba mi tvého přání; neb nikdy v životě nepotkalo mne cos nemilého, jež bych sám nebyl zavinil.« A vskutku, není události v životě člověka, ni jediného dne nešťastného, ani jediné nehody, jež by nebyly nutny k našemu pokroku a jež by se nedaly odvodit z našeho počínání buď v tomto, nebo v některém ze životů předcházejících.

Proto je zákon karmy nerozlučně spojen se zákonem reinkarnace čili znovuvtělování.

Člověk se musí opět a opět vracet k zemi, na jeviště svých činů, poněvadž v životě, ve kterém zhřešil, nemůže sklidití najednou ovoce svých činů. Každý neharmonický záchvív, jenž porušuje rovnováhu velkého proudu vývoje, jeví sice snahu, aby se ihned vrátil k svému původu; ale okamžitému provedení toho brání odpor, jež klade příčina jiná, která působí proti. Účinek našeho jednání vrátil by se k nám ihned, kdybychom každým okamžikem nevytvářeli zase příčiny nové, protikladné, vzájemně si odporující, jež nemohou v této době vyrovnávat své účinky. Každá příčina působila by okamžitě na účet rušitele, kdyby ji nevstoupila do cesty příčina nová, protichůdná. A takovouto neharmonickou, stále si odporující činností, střádáme si po dobu mnohých životů hojně zásoby příčin doposud nevyrovnaných, jimiž si tvoříme tak zvanou karmu nahromaděnou či skrytou. Tato, nemajíc vhodné příležitosti k okamžitému vyrovnání, přenáší se z jednoho života na druhý, ano musí často i po mnohá vtělení zůstat ztajena, až se jí naskytne vhodná příležitost k projevení se. A odtud ony, často nevysvětlitelné a zdánlivě nespravedlivé účinky, k nimž v žití přítomném marně hledáme příčiny. Neb jako si vybírá rostlina z půdy vždy jen tu potravu, která se pro ni hodí, a nehodící se odmítá, tak bývají též správci karmy, vysoce to pokročilými bytostmi, jimž znám jest karmický záznam každého člověka, vybírány před znovuvtělením duše ze zásoby její nahromaděné karmy jen ty příčiny, které se k sobě hodí a které v dotýcném vtělení lze vyrovnati. - A tato část nastřádané karmy, jejíž účinky se projevují v naší nynější

vrozenosti, v povaze a v poměrech doby přítomné, nazývá se karmou činnou nebo zralou. Nová karma pak, kterou si sami vytváříme svými nynějšími myšlenkami, žádostmi a skutky, jest karmou budoucí nebo vznikající, totiž onou karmou, jež vyrovná účinky naší nynější činnosti v době příští.

Jest ještě jeden druh karmy, tak zvané karmy kolektivní nebo hromadné, do které se zaplétáme působením našich energií na jiné. Takovouto hromadnou karmou jest např. společné neštěstí na dráze nebo na moři, pohromy při povodních, ohni, zemětřesení, ve válce a podobně.

Ale poznovu opakuji, že nikdy netrpíme za něco, co bychom nebyli sami zavinili, k čemu bychom nebyli sami kdysi zavinili. Svrchovaný zákon vesmíru nezná libovůle ani nespravedlnosti. Neb tím právě, že někdo zlo, jež zavinil, sám na sobě jest nucen zkoušeti, učí se toto znáti a jemu nadále se vystříhati. A v tom spočívá právě výchovná cena zákona karmy. »Co nechceš, aby tobě jiní činili, nečiň také jim!« - praví písmo.

Kdyby vrah poznával, že i na něho čeká smrt násilná, kdyby podvodník věděl, že také on bude jednou podveden, kdyby tyran tušil, že za zneužití moci dostane se také jemu zasloužené odplaty, tehdy zmizelo by veškeré zlo a nebylo by potřeby déle žádných nových reform, organisací a zákonů.

Zbývá mi zodpovědět ještě třetí a poslední otázku, totiž:

III.

JAK SE UVOLNITI PŘISPĚNÍM ZÁKONA KARMY Z POUT BYTÍ?

Co nás poutá k zákonu nutnosti, k zákonu karmy? - Je to osobní vůle člověka. Dle učení moudrých jedná tato ze tří pohnutek, ze tří různých stavů vědomí, a to:

1. z nerozeznání či nevědomosti (tamas),
2. z vášnivosti či sobectví (radžas),
3. z lásky k dobru nebo k pravdě (satva).

Každý náš čin jest plodem jedné z těchto tří pohnutek.

Dle toho jest osobní vůle člověka buď d o b r o u, buď sobeckou, neb nerozumnou.

Člověku t a m a s i c k é m u je zcela lhostejné, proč to neb ono koná; ani na to nemyslí. Jedná buď z donucení, nebo ze zvyku anebo proto, že to dělají jiní.

Člověk r a d ž a s i c k ý myslí při všem jen na svůj vlastní prospěch nebo na škodu, jež by mu vzešla, kdyby to neb ono neučinil.

Člověk s a t v i c k ý pak jedná z lásky ku své rodině a ke svým příbuzným, anebo z lásky k národu a vlasti. Ale přes to, že chce dobro, jest láska jeho ještě omezená, vztahující se k určité formě, a bývá spojena často s odporem, ano dokonce i s nenávistí k lidem ostatním.

Ale nad tyto tři vlastnosti vůle osobní staví se ten, kdo jedná z pohnutky neosobní, nesobecké, z pouhého pocitu, že koná jen svou povinnost. A taký člověk, jak moudří učí, není již za své skutky zodpovědným; neb není zde žádného jáství, jež by neslo následky. Proto psáno jest v »Bhagavad-gítě«: »Kdo povinnosti koná své, prost přání všech, ten nehřeší.«

Ale jako radžasický člověk, tak i satvický jedná z vůle osobní a tvoří si karmu, přiměřenou svému jednání; jeden dobrou, druhý špatnou.

Neb člověk, jsa bytostí dvojnou, nižší a vyšší, tělesnou a duchovní, nese následky svých činů jen potud, pokud se ztotožňuje s bytostí nižší a si přisvojuje výše uvedené

tři vlastnosti vůle osobní. Jeho vyšší bytost, jeho pravé, nesmrtelné Já, které je věčným klidem, nejedná samo a je proto povzneseno nad jakoukoli karmu. Jedině naše osobnost jest poutána k těmto třem vlastnostem. Zmítána silami nižší vrozenosti, ztotožňuje se s nimi a musí nésti těž následky jimi vytvořených příčin, ať jsou již příjemné nebo nepříjemné. - A tak poutá dobrá karma duši tímž způsobem, jako karma nepříznivá.

Chceme-li tedy vyprostiti se z pout zákona karmy, jest nám dbáti následujících pokynů.

Pokud se člověk lopotí jen proto, aby vyhověl svým potřebám a žádostem, pokud vzpruhou k jeho činnosti jest ovoce, jež mu ten nebo onen čin přináší, ať jest to již ovoce sladké nebo trpké, potud jest poután zákonem karmy a nelze mu dosíci svobody.

Naše osobní vůle, naše touhy a žádosti jsou tudíž poutajícím živlem v naší karmě. Z toho plyne, že, přestane-li žádati něčeho pro sebe, pro své pomíjivé, v klamu odlučování se žijící »já« a necháme-li takto působiti v sobě vůli duchovní, vůli božskou, rozvazujeme tím pouta, jež nás vízí k zákonu karmy a přestáváme si tvořiti karmu novou. To nejde ovšem, tak náhle, jak by si mnohý přál, a netrpělivost byla by opětně jen novou známku sobectví a překážkou k zdárnému výsledku; neb cesta k sebepoznání je cestou dlouhého odříkání a sebeobětování se. Pozvolna jen, krok za krokem, vtělení za vtělením, odumírá člověk své nižší, karmou poutané vrozenosti, své osobní vůli a dlouho trvá, než klamná osobnost zmírá mystickou smrtí a než z hrobu jejího vzejde Kristus, bohočlověk a spasitel, aby uvedl nás do života věčného a do klidu blažené nirvany. Vůli osobní nelze člověku svou karmu zničiti. Jeho provinění vyhasíná samo sebou, jako zhasíná oheň, když déle naň nepříkládáme. Jakmile se nastrádaná karma člověka vyžije a týž přestane sobeckým jednáním tvořiti si karmu novou, jest volným, a nic mu nebrání, by nevstoupil do říše věčného klidu a blaženosti.

Ale než se to stane, než zaplatíme dluh svůj do posledního haléře, lze nám dříve ještě učiniti něco ve svůj prospěch. A co? Člověku lze totiž do přediava svého osudu vetkati nové nitky a síly, a tím změnit jaksi svou karmu, a to tím spíše, čím jest kdo moudřejším a jeho vůle silnější. Proto se říká, že moudrý může vésti svou hvězdu, kdežto nerozumný jest jí veden. Nejsme-li však ještě tak pokročilými, abychom mohli nahlížeti do životů předěšlých a pátrati **tam** po svých karmických závazcích, lze nám aspoň v žití přítomném prozkoumati mnohé příčiny, k nimž jsme dali podnět a napravit takto mnohou chybu. Osobám např., kterým jsme kdysi ubližovali, vysíláme myšlenky lásky a jim, pokud lze, prokazujeme dobro. Těm pak, jimiž jsme byli sami kdysi poškozováni, vysíláme myšlenky soucitu a odpuštění, v duchu vše dobré jim přejíce. Takým způsobem zmírňujeme své karmické závazky a urychlíme příchod své spásy.

A zde vidíme zase, že silou, jež přináší člověku uvolnění a zbavuje ho pout karmy, jest nezištná láska neboli theosofie.

Neb jen ten jedná theosoficky, kdo nesobecky miluje. Kdo dle příkazu velkých učitelů lidstva zlo dobrem splácí, kdo hledí každou sílu nenávisti zrušiti vždy silou lásky a vyzáruje soucit na všechny strany, ten se staví již na stupeň božství - theos - a stává se pravým mudrcem, pravým theosofem.

Ježíš dobře poznával pravdu tohoto zákona, když poučoval své učedníky slovy: »Milujte své nepřátele, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře číňte nenávidícím vás a modlete se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví, abyste byli synové Otce svého v nebesích, jenž slunci

svému velí vzházeti na spravedlivé i nespravedlivé. Neb milujete-li ty, kdož vás milují, jakou odplatu máte? Totéž činí i publikáni.«

A věru není těžké a nevyžaduje žádného sebezapření, milujeme-li a pokládáme-li za své bratry jen ty, kteří milují nás, kteří nám jsou po chuti a s námi stejně smýšlejí. Kdo chce vésti život vyšší a býti členem sdružení duchovního, musí jíti dále ještě a věděti, že právě pro něho platí zmíněná slova Kristova. Ježíš neučil nadarmo, a kdo se chce o pravdách jeho tvrzení přesvědčiti, kdo chce s tímto zářným příkladem lásky a soucitu zvolati jednou »Já a Otec jedno jsme,« ten musí dle jeho učení také žiti. »Ne ten, kdo volá Pane, Pane, vejde do království božího, ale ten, kdo plní vůli Otce mého.« Nauky moudrých nebyly nám dány pro obveselení neb k ukojení zvědavosti, nýbrž proto, bychom jich následovali. Láska je nejvyšší duchovní silou ve vesmíru, a čím jest tato láska, jak se jeví, o tom poučuje nás apoštol Pavel slovy: »Láska trpělivá jest a dobrotivá; ona nezávidí, není všetečná a nenadýmá se. Vše snáší, vše trpí a nikdy neobmýšlí zlého.«

Krásná v tom směru jsou slova jednoho z osvěcených: »Nezapomínej, že věčný duch není pouze v tobě, nýbrž, že sídlí v tvoru každém. Proto se střež, bys bytost nějakou poškodil a jí hoře způsobil. Tobě-li je však ubližováno a hoře působeno, tož snášej trpělivě vše, bez pocitu hořkosti a myšlenek nevole. Neb velká duše neklne a nezlořečí nikomu, nechť kdo jakkoliv se provinil. Káráním a nařikáním nepořídíš ničeho. Snaž se naopak, bys u protivníka svého ani tušení nevzbudil, že se něco tebe nemile dotklo. Každému, kdo ti ublíží anebo tebe zarmoutí, v myšlenkách svých ihned odpusť. Tehdy ucítíš, jak velký vykonal jsi skutek.«

A v souhlasu s tímto odpovídá Křišna tázajícímu se Ardžunovi, dle čeho pozná člověka osvěceného, těmito slovy: »Dle toho jej poznáš, Ardžuno, že ke každému laskavě se chová. Zda přítel to či nepřítel, zda známý nebo neznámý, zda dobrý nebo zlý, vše jedno mu; neb všechny miluje on.«

A tak máme jednati i my. Kdo následuje těchto pokynů, ten nestará se již o to, co přináší mu dobro neb zlo. Ničeho si již nepřejí a ničeho se též nebojí. Každé utrpení, každou urážku přijímá s klidem a oddaností; neb vědomí jeho jest povzneseno nad vše, co se týká jeho pomíjivé osobnosti, a tak beze všeho studia zbavuje se pozvolna pout zákona karmy, až posléze sám stává se tímto zákonem.

Poznání zákona karmy skýtá člověku neochvějný klid a zbavuje ho veškerého strachu. Nic nemůže nás stihnouti, co jsme nezavinili, nic poškoditi, co jsme si nezasloužili. Proto je pošetilé, nařikáme-li, když žeň přináší nám utrpení. S radostí naopak jest nám přijímati bolestnou karmu, poněvadž je pro nás příjemnější, máme-li tuto již za sebou, nežli čeká-li teprve na nás. Každý dluh, který jsme splatili, činí nás volnějšími, až posléze udeří hodina spásy a naprostého uvolnění. Neb nikoho nemůže zákon karmy déle poutati, kdo moudře sebe sama překonal.

Neznám lepší školy k tomuto sebepřekonání, nežli jest obsah indické velepisně Bhagavad-gity a proto končím také jejími slovy, vztahujícími se právě k uvolnění karmických pout:

PRACUJ, PROST PRÁNÍ VŠECH, A BUDEŠ BEZ VINY.

KŘEČOVÉ ŽÍLY (VARIXY)

Křečové žíly (varixy) patří mezi nejčastější chronické onemocnění žilního systému ve vyspělých zemích. Komplikace jsou různé, od kosmetických, až po těžké, jako je bérčový vřed.

Definice - křečové žíly jsou dilatované a prodloužené žíly s vinutým průběhem.

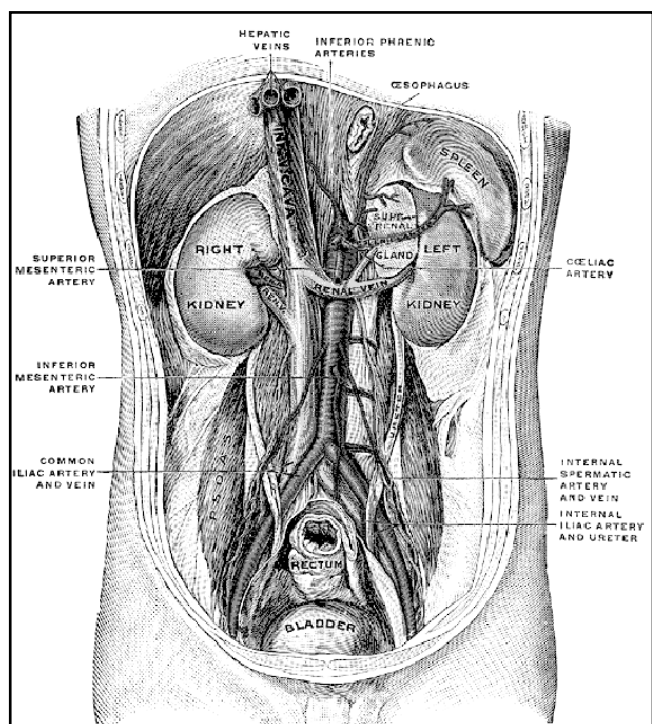
Typy:

síťovitě uspořádané křečové žíly (retikulární varixy)
kmenové křečové žíly (varixy velké a malé safeny)
křečové žíly z postranních větví vena safena magna a parva,
křečové žíly konečníku (perineální varixy)
jícnové křečové žíly (jícnové varixy a další)

Varixy jsou chorobou výlučně lidskou a souvisí se vzpřímenou polohou člověka a tím i větším zatížením dolních končetin nadměrným hydrostatickým tlakem.

Etiologie - patofyziologie:

Venózní soustava je nízkotlaký systém se značnou roztažností. Žíly kolabují při nula mm Hg a teprve při tlaku 10 - 15 mm Hg se začínají naplňovat. Běžný tlak v žilách je kolem 25 mm Hg, proto krev jen vytéká a nestříká jako tepny. Tlak směrem k srdci klesá a u srdce může být tlak nižší než atmosférický. Na rozdíl od tepen jsou žíly buď povrchové nebo hluboké.

Povrchové probíhají v podkožním vazivu a jsou často viditelné.

Hluboké žíly, které se do hloubky dostávají otvory (perforátory) v blanách (fasciích), často doprovázejí tepny. Podél tepen středního kalibru jsou zdvojené což je nejčastěji na dolních končetinách. Hluboké žíly jsou intra a intermuskulárně probíhající cévy, doprovázející tepny. Odvádějí 90 % krve z dolních končetin. Žíly mají kruhovitý průřez, ale jejich stěna není tak pevná jako u tepen, protože mají málo kolagenních vláken. Jejich stěna není ani tak pruž-

ná, protože obsahuje jen málo elastických vláken oproti tepnám. A mají také méně nervových vláken než cévy. Žíly jsou doprovázeny vazivem, které má mřížkovitou strukturu a často vrůstá do povrchu žil, aniž by je nějak výrazně zpevňovalo.

U varixů se primární porucha nachází ve stěně příslušné žíly. Nejčastěji jde o vrozenou „méněcnost“ žilní stěny.

Složení žilní a arteriální stěny je rozdílné. Žilní stěna má různé množství svalových buněk, kolagenních a elastických vláken, lysosomálních enzymů. Tyto změny jsou nejen ve varikozních úsecích, ale i normálních úsecích žíly.

Tepny a žíly jsou někdy uzavřeny do společné pochvy (vagina vasorum). Toto spojení způsobuje, že tepová vlna roztáhne tepnu a tato vlna se pak přenesla na žílu a tím je krev vypuzována směrem k srdci. Tento mechanismus je výhodný, když nepracuje svalová pumpa (v klidu nebo ve spánku).

Žilní chlopně jsou výběžky z vnitřní vrstvy tvořené malým množstvím vaziva, na kterém jsou tzv. endoteliální buňky (jednovrstevná výstelka všech krevních cév). Někdy pod těmito buňkami je ještě elastická membrána. Tvar chlopní je zpravidla poloměsíčitý o 1 až 3 cípech a jsou orientovány tak, že umožňují tok krve směrem k srdci nikoliv naopak. Chlopně jsou hlavně v místech, kde jsou připojené další žíly. V mládí je v žilách chlopní více, ke stáří jich ubývá.

Například varix u veny safeny (saphena magna - z arabského al - sáfen skrytý, neprosvitá kůži), která začíná nad vnitřním kotníkem a pokračuje na vnitřní straně stehna v blízkosti dráhy sleziny a slinivky (což je dráha vzestupná Jinová). Končí hiatus (hiátus - zející otvor, skulinka) safenus, kde proniká fascií a vlevá se do žíly stehenní (veny femoralis). Tento otvor je přikrytý kůží a svaly a je v dolní třetině třísla. Spolu s ní je i tepna stehenní (arterie femoralis), jejíž puls je hmatný.

Tato žíla má v mládí 20 chlopní, a ty postupně atrofují, proto jsou varixy až v pozdějších desetiletích života. Vše záleží na rychlosti degenerace.

Nedostatečnost ve stehenním ústí je často ze začátku jediným nálezem, který předchází vzniku varikozit v celém průběhu safeny.

Další častá místa vzniku jsou oblasti perforátorů na stehně (Doddovy perforátory), v oblasti kolenního kloubu (Boydovy perforátory) a na bérce (Cockettovy perforátory).

Nad chlopněmi jsou stěny nepatrně vyklenuty. Toto vyklenutí se může patologicky rozšířit a přispívá ke vzniku varixů (křečových žil). Při rozšíření žíly dochází k oddálení chlopní od stěny a krev se vrací zpět. To je insuficience, tj. nedostatečnost. To je vlastní příčina zvyšujícího se tlaku v žilách dolních končetin a to pak vede k varixům. Vrozené chybění chlopní může postihnout systém jednotlivě i celkově. Nejvíce chlopní je na žilách končetinových povrchových i hlubokých, v útrobních žilách nejsou. Uzávěr žíly je možný trombem nebo útlakem.

Vleže je tlak v žilách 5 - 10 mm Hg.

Ve stoje je tlak 80 - 100 mm Hg. Žíly se roztáhnou a objem krve se zvětší, zároveň se zpomalí jeho krevní tok.

Při chůzi krevní tlak klesne na 40 mm - 20 mm Hg, při běhu klesá prakticky k nulovým hodnotám. To je způsobeno svalově - žilní pumpou, hlavně lýtkovými svaly.

Při žilní dostatečnosti krevní tlak klesá jen málo, protože při svalové relaxaci krev teče retrogradně čili směruje zpět.

V žilách se nachází asi 80 % veškeré krve - samozřejmě odkysličené a plně nejrůznějšího odpadu. Existuje povrchový a hluboký žilní systém, jehož spojení zajišťují vény comunicantes (spojovací žíly).

Primární varixy jsou vinuté vakovitě rozšířené žíly, nečastěji jsou na dolních končetinách.

Retikulární varixy - postihují podkožní žíly středního průsvitu. Jsou to ty, co vytvářejí fialové zabarvení síťového typu, jsou dobře patrné v chladu, vyskytují se nejčastěji na zevní straně stehna a bérců, případně v podkolení.

Interdermální varixy - metličkovité žíly, jde o kosmetický problém, nepatří sem viditelné lehce vinuté žíly.

Další lokalizace je v oblasti konečníku a jícnu.

Prevalence u dospělých je 20 až 40 %, u žen je 3x častější a zvyšuje se věkem. (Prevalence je převaha, převládání, obecné rozšíření, demografický ukazatel - poměr počtu nemocných k počtu zdravých obyvatel.)

Varikosní komplex:

Jde o generalizovanou poruchu vaziva. Hlavně kolagenu stěn žil. Ta je pak méně odolná proti nitrožilnímu tlaku v dolních končetinách při jeho zvýšení, například u stání.

Kolagenní vlákna jsou z nitkovitého tropokolagenu 15 angstromu (angstrom je 0,1 nm) tlustého a 2600 - 3000 angstromu dlouhého. Jde o molekulu tvořící 3 řetězce spirálovitě obtočené polypeptidy (zastoupeny zejména aminokyselinami, hydroxyprolinem a hydroxylysinem). Jsou ohebná a velmi pevná na tlak. Šlacha unese zátěž několika set kg/cm² při prodloužení o několik procent.

Působením žilního tlaku dochází k dilataci žilní stěny s následnou nedostatečností chlopní. Při vakovitěm rozšíření žilní stěny se napětí ve stěně zvětšuje a dilatace (rozšiřování) pokračuje. Svalově žilní pumpa ze začátku funguje dobře. Později dochází ke značnému oddálení chlopně od žilní stěny a tím ke zpětnému toku krve. Nejdříve jsou postiženy zvýšeným nitrožilním tlakem velké žíly. Nedostatečnost spojovacích žil při svalové kontrakci vede k přetížení povrchových žil. Postupně se rozvíjí žilní hypertenze (tj. zvýšení žilního tlaku nad 100 mm Hg), následně chronická žilní insuficience.

Zvýšení žilního tlaku způsobí zvýšení kapilární filtrace a vznikají trhlínky ve stěně kapilární sítě. Tento stav pak vede k různě velkým prosáknutím až k otokům. Do podkoží se ukládá pigment, objevuje se zánět, který zhoršuje výživu stěny, rozvíjejí se trofické změny vedoucí až k bércovému vředu a k odumírání tkáně a vzniku nekrózy.

Varixy mohou vzniknout na kterémkoliv úseku žil dolních končetin, nejčastěji jsou v povodí vena saphena magna.

Klinický obraz

Z počátku jde jen o unavené nebo těžké nohy, křeče v lýtkách v klidu a hlavně v noci (odtud lidově křečové

žíly), dále mravenčení, různé druhy bolestí - pálivé, bodavé, řezavé a další pocit neurčitěho diskomfortu. Pak se objevují lehká prosáknutí kolem Achillových šlach, pak kolem kotníků a postupně jdou výše až pod kolena. Otoky jsou vždy větší večer a mizí nebo se zmenšují k ránu. Zhoršují se po statické zátěži a v teplém prostředí (letní vedra, přetopená místnost, teplá voda, aj). Tyto otoky se zpočátku během noci ztrácejí díky poklesu nepříznivého vlivu gravitace proti proudění v žilách směrem k srdci.

Vyskytuje-li se výrazná porucha žilních chlopní a trvalá přítomnost reflexu (zpětný tok) s následným rozvojem žilní hypertenze, vznikají pokročilé znaky chronického žilního onemocnění doprovázené výraznými změnami kůže bérců.

Objektivními známkami chronické žilní insuficience jsou varixy, otoky, cyanoza (modrofialové zabarvení kůže), pigmentace a rozšířené žilky kolem kotníků (corona phlebectatica).

Prevence: Vhodnou prevencí vzniku křečových žil je dostatečná pohybová aktivita, snížení tělesné hmotnosti, případně nošení elastických kompresivních punčoch. Vhodné je omezit dlouhé stání a spíše sedět v lehátku se zvednutýma nohama, to zjednoduší odtok krve.

Rizikové faktory vývoje varixů:

- genetická dispozice
- nesprávná výživa - zejména cukr a přepalované tuky
- malá pohybová aktivita, nebo jen malé popocházení
- dlouhé stání a sezení - zejména s nohama přes nohu
- obezita - přetížení svalového i cévního systému
- chronická zácpa - přeplněné tlusté střevo omezuje návrat krve k srdci
- kouření - nedostatečná výživa chlopní
- hormonální terapie - zejména v nadbytku a dlouhém trvání
- hormonální antikoncepce - negativní vliv hormonální antikoncepce není prokázán.
- žilná hypertenze - jako samostatné onemocnění
- výška postavy
- rasová predispozice - více bílá rasa nejméně žlutí

Terapie

Obecná doporučení:

- Nepřekřížovat nohy, když sedíte.
- Nenoste vysoké podpatky.
- Nenoste příliš upnuté oblečení kolem lýtek a stehna, které by mohlo omezovat cirkulaci
- Udělejte si denně 10 - 15 minut přestávku, kdy dáte nohy vzhůru nad úroveň srdce (například při lehu na zádech, nechat dolní končetiny odpočívat na třech až čtyřech polštářích).
- Zamezte dlouhému stání či sezení. Proveďte ohnutí a narovnání chodidel, výpony na špičkách, dřepy.
- Neškrábejte si svědící pokožku na křečových žilách. Mohli byste způsobit vznik vředů a krvácení.
- Vyhněte se zvedání těžkých břemen

*Pro čtenáře Psychoenergetiky zpracoval
MUDr. Jan Doležal*

JAK NÁM MŮŽE BÝT VITAMIN C UŽITEČNÝ

V tomto článku budeme hovořit o nesmírném významu známého vitamínu C. Jeho nedostatek se podílí na mnoha onemocněních organismu. A nazývá se hypovitaminosa protože je rozpustný ve vodě, nemůže dojít k předávkování čili hypervitaminóze v organismu. Známe vitamin C jak přírodní tak synteticky vyrobený.

Jednou z funkcí vitamínu C je pomoc při tvoření a udržování kolagenu, který „drží“ pohromadě všechny buňky v těle, jeho vazební tkáň dává jednotlivým tkáním těla sílu a pružnost. Při tvorbě kolagenu je zároveň nutno si uvědomit nutnost přítomnosti vápníku jako katalyzátoru. Při nedostatku vitamínu C je kolagen nedostatečně kvalitní a do těla snadno proniknou viry, jedy, toxiny, nebezpečné drogy, alergenů a jiné škodlivé materiály. Dostatek vápníku a vitamínu C umožňuje vytvořit kvalitní kolagen, který nedovolí těmto látkám vstoupit do buněk.

Při nedostatku vitamínu C kapilární cévy jsou zvýšeně propustné a krev uniká do okolních tkání. Tato jemná krvácení vznikají nejdříve ve střevních stěnách, v kostní dřeni, kloubech a někdy způsobují nemoci a bolesti nazývané revmatickými. Pokud prosakují vlasečnice blízko povrchu kůže, vidíme podlitiny zvláště u žen a dětí. U mužů je častějším viditelným příznakem krvácení dásní při čištění zubů – které může pominout do 24 hodin po příjmu vhodné denní dávky vitamínu C.

Nedostatek vitamínu C u dětí vede ke zpomalení nebo dočasnému zastavení růstu zubů a existující zuby jsou náchylné ke kazům. Nedostatek vitamínu C způsobuje ztrátu pružnosti a síly kostí, které se snadno zlomí i při dostatku vápníku a fosforu. Při zvýšení vitamínu C se do 24 hodin značně zlepši struktura kostí. Roční období má vliv na obsah vitamínu C v našem jídle, což ovlivňuje i odolnost kostí.

Dásně nemají krvácet ani při čištění tvrdým kartáčkem. Při nedostatku vitamínu C se dásně stávají naběhlými, snadno krvácejí a vytvářejí se paradentosní kapsy. Nutno upozornit na skutečnost, že náchylnost dásní k zánětům může být způsobena též nedostatkem vitamínu A nebo niacinu. Je předpoklad, že objevení se paradentosy po 40 roce je zaviněno mírným dlouhodobým nedostatkem vitamínu C. Někdy však také jde o nesprávnou výživu dětí a mládeže

Vitamin C je nezbytně nutný k hojení všech ran včetně operačních.

Při hojení zlomených kostí jsou kromě vysoké dávky vitamínu C nezbytné bílkoviny, vápník a vitamin D.

Ve zdravých očích je vitamin C soustředěn v čočkách a zabraňuje vytvoření šedého zákalu. Při pokusech na zvířatech byl šedý zákal uměle vytvořen snížením vitamínu C a vitamínu B2 ve stravě. Po obnovení podávání těchto vitamínů se zákal zlepšil nebo zastavil.

Vitamin C se neuskládá v těle. Přebytek odchází močí a podle moče je možno určit individuální dávku, kterou člověk potřebuje. Vstřebávání vitamínu C je sníženo, není-li v žaludku dostatek kyseliny solné. Ukazuje se, že tzv. příznaky stáří (vrásky, ztráta pružnosti kůže, křehkost kostí, vypadávání zubů) jsou zaviněny nedostatkem vitamínu C.

Vitamin C v utržených částech rostlin se velice rychle rozkládá. Rozklad urychluje přístup kyslíku např. při oloupání nebo krájení ovoce či zeleniny. Tento rozklad způsobují enzymy. Vložením do chladničky anebo zahřátím na 55 stupňů Celsia můžeme rozklad zastavit. Protože vitamin C je rozpustný ve vodě, může k velkým

ztrátám vitamínu docházet při omývání, máčení anebo při vaření.

Rajčata, zelené saláty, čerstvé jahody, syrová kapusta mívají asi 10 mg na jednu porci. U vařené zeleniny dochází při vaření ke ztrátě asi 50 až 90 %. U zmražených potravin dochází ke ztrátě z 90 % během první hodiny rozmrazování – proto zmražené potraviny vkládáme přímo do vařící vody nebo na horkou pečící pánev.

V dření citrusových plodů se nacházejí bioflavonoidy – nejvíce v bílé části slupky. Snižují potřebu vitamínu C a zvyšují jeho využití a mají stejný účinek jako vitamin C.

Přírodní a syntetický vitamin C jsou naprosto rovnocenné. Nejvhodnější formy syntetického vitamínu C jsou prášek nebo krystalky. Výhoda syntetické formy spočívá v tom, že neobsahují žádná plnidla, která u některých citlivých lidí mohou vyvolávat alergie. Ba naopak – vitamin C spolu s kyselinou pantotenovou a vápníkem (Ca) alergie léčí.

Použití vitamínu C při různých nemocech

Při infekcích a nemocech stoupá spotřeba vitamínu C 20 až 40 vícekrát než pokud je člověk zdravý. Bez vitamínu C nedokáže lidský organismus přemoci bakterie. Vitamin C pomáhá, ať jde o onemocnění virové, bakteriální, infekční nebo jiná onemocnění jako dna, revma nebo srdeční nemoci, dvanácterníkové vředy, zápal plic, nachlazení, zánět mozkových blan, tuberkulóza, záškrt, zánět prostaty, zánět ucha, oční infekce, zánět mandlí, dětské nemoci a mnoho dalších. Příklady potvrzují, že i u vážně nemocných pacientů, kde nepomohla žádná antibiotika, došlo k uzdravení po léčbě nitrožilních injekcí vitamínu C. Proto mnozí nazývají vitamin C nejdokonalejším antibiotikem. V praxi bylo prokázáno, že po operacích je třeba podávat větší dávky vitamínu C, aby došlo k urychlenému hojení.

Vitamin C pomáhá úspěšně léčit otravu chemikáliemi (olovem, arsenikem benzenem) a jeho použití je potřebné i při průmyslových otravách. Pomáhá předcházet alergiím a při dostatečně velkých dávkách ničí alergenů v těle, ať jsou jakéhokoli původu (senné rýmy, ekzémy, kopřivky atd.).

Nevýhodou je, že jakýkoliv lék včetně aspirinu ničí v těle vitamin C. Proto při podávání léků je nutno zvýšit denní dávky vitamínu C. Je předpoklad, že vitaminem C se nelze předávkovat. Při zahájení léčení jakéhokoliv nachlazení nebo infekčních chorob se doporučuje dávkování 1 g po dobu jednoho až tří dní. Snížit dávkování možno až po zmizení příznaků. Vitamin je neúčinnější, když se bere hned na začátku jakéhokoliv infekce, při pozdějším podávání vitamínu by bylo třeba dávky podstatně zvýšit. Je výhodné spolu s vitaminem brát i kyselinu pantotenovou (je to jedna ze skupiny B vitamínů).

Injekce vitamínu C se dávají tehdy, nemůže-li pacient přijímat potravu ústy. Je-li pacient schopen pít, rozpustíme vitamin C ve vodě (i v teplé), kterou můžeme ochutit medem. V žádném případě neochucovat nepřevařenou ovocnou šťávou, protože její enzymy by zničily vitamin C.

Množství dávek vitamínu C závisí na vážnosti a délce trvání nemoci. Pokud pacient bere léky dlouhou dobu, je třeba si uvědomit, že vitamin C ničí nejprve toxiny z těchto léků a pak teprve může působit přímo na lidský organismus. Některé léky mohou ničit obrovské množství vitamínu C – např. utišující prášky.

Je všeobecně známo, že vitamin C zvyšuje léčivé účinky jakéhokoliv léku a současně snižuje jeho „jedo-

vatost“. Za normálních okolností stačí přirozené zdroje (pomeranče, brambory, saláty, čerstvé ovoce a zelenina). Pokud množství v přirozené potravě nestačí, používáme vitamin C syntetický, který je plnohodnotný jako přírodní.

Tyto užitečné informace pro čtenáře zpravodaje a ne jen pro zimní období vybrala redakce z knihy Dr. Adelle Davis „Moderní léčení výživou“.

Zapomínáme na to, že veselá mysl je půl zdraví

Jeden z čtenářů Psychoenergetiky zaslal redakci rozhovor s MUDr. Janem Šulou z internetu. Redakce se rozhodla jej zveřejnit, protože navazuje na předchozí zveřejněné články o vlivu myšlenky na zdraví člověka. Přitom je třeba si uvědomit, že MUDr. J. Šula patří mezi významné české lékaře - imunology, kteří dosáhli ve světě významných úspěchů a postavení. Rozhovor se týká chřipky.

Proč se chřipka objevuje zejména v říjnu a listopadu a pak v únoru a březnu?

Teorii vzniku chřipky právě v tomto období je mnoho, ale já osobně se přikláním k teorii snížení imunity vlivem poklesu slunečního světla, tedy oslabení osy hypotalamus hypofýza, která dává našim T-lymfocytům povel se buď vzchopit a bojovat, nebo to nechat být, protože to stejně nemá cenu a všichni onemocníme. Dále je to změna stravy a určitá deprese z toho, že už je tady zase podzim. Na jaře je to pak vyčerpání a projev únavového syndromu, protože příroda nutí člověka odpočívat. Já osobně ale mám za to, že pokud tedy člověk podlehe davovému šílenství, že už to mají všichni, tak já to asi dostanu také, potom se to skutečně stane. Při pečlivém studiu epidemiologických studií je skutečně tato morbidita vyvolána z velké části sdělovacími prostředky a médii, které jsou zase nástrojem výrobců vakcín a vitaminů, kdy je nutné zvýšit prodej a vytvořit davovou psychózu, což se jim již několik desetiletí velmi dobře daří. Člověk, který zdravě žije a myslí, nikdy chřipkou neonemocní. To je jednoznačný fakt, ale není zájem, aby lidi byli veselí a jedli pomeranče a jablka, ale je nutné je očkovat a vytvořit dvakrát do roka nárůst prodeje vakcín a imunomodulátorů.

Jak je to s nemocností podle krevních skupin?

Jsou na tom všechny stejně, případně, která je nejvíce ohrožena? Krevní skupiny jsem velice pečlivě studoval jak díky dietám, tak díky analýze nemocnosti, ale jednoznačně mohu říct, že objektivně není přímá souvislost mezi chřipkovým onemocněním a krevní skupinou. Spíše je tam souvislost podle znamení zvěrokruhu, tedy podle živlové rovnováhy, ale všechny krevní skupiny mají stejné obranné mechanismy. Rozdíl je tedy jen v tom, jak se každá jedna z těchto krevních skupin zachová v konfrontaci s medializačním problémem. Tedy jestli mu podlehe nebo ho ignoruje. Např. skupina O, která velmi dobře asimiluje, tak je snad náchylnější, ale velmi to závisí od typu osobnosti, respektive znamení a ascendentu.

Mají lidé s poruchou krve tvorby větší odolnost?

Určitě ne, protože pokud mají jakékoliv poškození, tak to znamená, že nejsou v rovnováze a krvetvorba je jeden ze základních pilířů obranyschopnosti, protože v kostní dřeni z esoterického hlediska sídlí duše neboli princip našeho bytí, respektive tvorba kmenových buněk, které se stále obnovují. Pokud je porucha tam, pak je latentně všude a obrana nemůže být dokonalá.

Je možné, že psychotici mají menší sklony chytit chřipku?

Jak jsem již uvedl, chřipková epidemie je vždy produktem společnosti a pokud se psychotik zajímá více o toho, koho kdy a kde zabije či znásilní, tak logicky nevnímá, že se zrovna nachází v období a místě chřipkové epidemie a nemá tedy vůbec ani pomyšlení na to, aby onemocněl, tak nemá vůbec žádný sklon tu chřipku chytit.

Očkovat – ano, či ne? Je očkování efektivní a je možné očkovat, když je někdo alergický?

Já jsem zásadně proti jakémukoliv očkování chřipky, protože vždy z toho někdo umře, kdo by nemusel, kdyby se neočkoval, a pak ty vedlejší účinky jsou brutální, např. ochrnutí, roztroušená skleróza, lupénka, revmatická artritida či systémový lupus. Logicky jak umrtí, tak chronické následky se tají, o tom se nikde nedočtete a jen musíte hledat ve speciálních statistikách. Pokud je někdo alergický, tak si tu alergii jenom zhorší, pokud náhodou nezemře na anafylaktický šok atd. Prostě to nepřipadá v úvahu. Očkování tedy jen pro rizikové skupiny a s vakcínou na míru individuálně připravenou.

Jestliže člověk posiluje imunitní systém zdravou výživou, otužováním, sportem, saunováním, jak je možné, že onemocní?

Jednoduše proto, že se věnuje tělu a ne myslí. Pouze silná mysl a silný duch zabrání nemoci. Podívejte se na případy v koncentračních táborech, nikdo tam nejezdil rád, ani se nemyl, ale neonemocněli jen ti, kteří věřili, že přežijí. Harmonie a čistota těla jsou nástrojem k harmonii mysli. Velmi přesně je toto popsáno v knize Dr. Candance Pert „Molekuly emocí“, která naprosto jasně ukázala v laboratorii, jak deprese a úzkost snižuje imunitu. Pokud budete skvěle jíst a cvičit a budete se bát rakoviny, pak ji stejně dostanete. S chřipkou je to stejné.

Je správné na podzim a v zimě jíst citrusové plody, které mají velký obsah vitamínu C?

Určitě ano, všechny přírodní vitaminy mají větší biokompatibilitu a organismus si jich více váží a spotřebuje je všechny, zatímco ty syntetické vyloučí. Jde ale i o jiné prvky výživy jako vláknina atd. Pokud mám zácpu, tak mohu jíst kilogramy pomerančů a je z toho menší užitek než z půl kila jablek a správné funkce tlustého střeva.

Jakým způsobem se vy osobně bráníte proti chřipce?

1. Žádnou chřipku ani jiné patologie si nepřipouštím.
2. Denně беру česnek, zinek a selen a také betaglukany.
3. Dvě hodiny 5x týdně sportuji – jezdím na kole.
4. Denně vypiji večer 350 ml červeného vína.
5. Děkuji universu za to, že jsem tak zdravý a můj imunitní systém tak silný.

Jaká je podle vašeho názoru nejúčinnější prevence?

Jednoznačně veselá mysl, půl zdraví. Víme to všichni, jen málo se to praktikuje.

Jaroslav K.

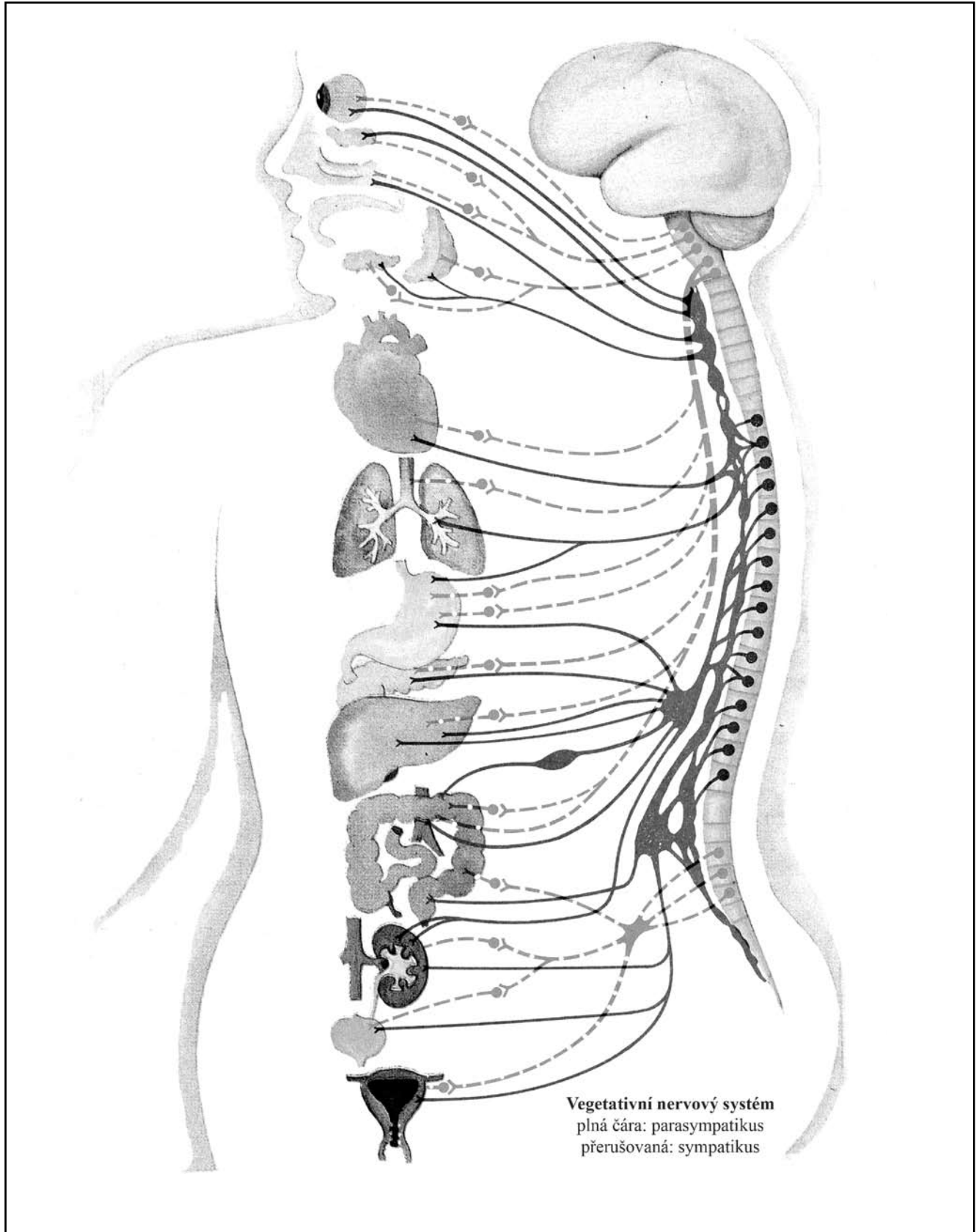
I redakce se připojuje k poslední radě. Opravdu se zkusme radovat z každé maličkosti v našem, mnohdy nelehkém životě. Je to účinnější než nějaká protistresová pilulka.

redakce

JAK PÁTEŘ OVLIVŇUJE LIDSKÉ ORGÁNY

Základem nervové soustavy je mozek a mícha jako nervstvo ústřední a nervová vlákna, vedoucí z mozku a míchy na obvod těla a zpět jako nervstvo obvodové. V dutině hrudní a břišní po obou stranách páteře se rozvětvují nervy sympatické. Tyto nervy jsou ve spojení s útroby a zprostředkovávají jejich funkce (srdce, cévy, žaludek a střevo). Činnost sympatických nervů není podřízena vůli člověka. Proto se srdce, žaludek a střevo nazývají svaly mimovolnými.

Existuje sice řada metod spojených s myšlením (např. Silvova metoda), kterými je možno ovlivňovat autonomní funkce. Je otázkou, zda to nakonec pro člověka není škodlivé a zda není lepší fyzickými cvičeními si udržovat páteř v pořádku.

ENERGIE CHRÁMŮ

Přeneste se prosím ve svém vědomí do doby dávno minulé, do doby, kdy první lidé žili na Zemi už nepředstavitelně dávno a chtěli si navzájem pomáhat, nepoškozovat se navzájem a nepoškozovat Zemi. Vezměte si na verifikaci tohoto článku dobré nástroje do dobrého prostředí a ponořte se s námi do minulosti, začněte číst nebo pracovat. Zpočátku se ptejte jen na to, jestli popisované události jsou vůbec skutečné události.

CHRÁM

Bylo a je vždy místo pro chtění lidí se spojit s energiemi-informacemi Vesmíru. Chrám měl vždy sloužit ke spojení člověka s Vesmírem a ne s generátory vyrobenými člověkem.

Současná lidská zkušenost s chrámovými energiemi je asi správná. Chrámové energie jsou útvary energie přiléhající k pilíři chrámu nad úrovní Hartmanových pásů. Na pilíře byly energie z planetárních zón přenesené člověkem pro dobrou funkci chrámu. Energie použité v chrámu se trochu liší od energie vnějších planetárních zón. Za vzor Vám může sloužit náčrtek pocíťovaných energií v gotickém chrámu Panenského Týnce, přístupný na internetu.

Přenášení kosmických energií používal člověk vždy, když potřeboval použít tyto energie ve svých stavbách.

Dalším ne příliš známým technickým prvem je způsob stavby chrámu - orientace energií poklepem. V chrámech byly civilní stavební zákonitosti zrušeny a kladná strana cihly (kamene) se nepokládala ve zdi vzhůru kladnou stranou, jako při stavbách obydlí.

U kostelů negativní strana cihly (kamene) směřovala vždy ven, pozitivní strana výlučně dovnitř. Stavebníci stavby tedy na cihly (kameny) také klepali, ale pak je na sebe pokládali popsaným způsobem.

Je správná myšlenka, že prostor kostela, musí představovat zdravé místo. Proto orientovali pozitivní polaritu směrem dovnitř, aby dosáhli skutečného i pocitového klidu prostoru.

Na starých, dávnověkých (předkřesťanských) stavbách, můžete zjistit podobný stav. Takto vznikala silová místa, o nichž se mnoho lidí domnívá, že to byla kultovní místa. Tím, že byl kostel postaven z polarizovaných kamenů, nebo cihel, se tato místa navíc ještě zbavila pro stavbu škodlivých energií, pokud tam tyto energie nedopřáli sami lidé.

Kostel sv. Klimenta

Náš zájem o holešovické kostely vznikl zcela náhodou. Někdy počátkem letošního roku jsme se dostali do kostela sv. Klimenta. Výklad podával profesionální řečník, a přesto byly patrné části projevu, které z nějakého důvodu opakoval. To se vysvětlilo až při ověřování toho, co řekla stavba a co řečník.

První chrámová stavba v místě kostela sv. Klimenta byla pro naše představy neskutečně stará a tím spíše pro současné vědce a obecné vědění. Stavba byla dřevěná, a teprve okolo roku 50 př. l. zděná. Byla zasvěcena tehdejšímu duchovnímu směru nazývanému Čistý člověk přišlý z nebe. Dřevěná stavba možná připomínala dochované italské dřevěné kostely, jež jsou datovány do období, kdy se trvale prosadila moc křesťanské církve.

Poznámka:

Myšlenka o Čistém člověku přišla před mnoha léty, jako představa nového pojetí života na Zemi. Představa měla chtění šířit vědění o Vesmíru a rušila představy lidí o jejich významu na Zemi a dala si za úkol odstranit využívání lidí jako otroků lidí.

Čistý člověk je skutečný člověk vytvořený myšlením člověka. Čistý člověk ve skutečnosti nikdy nebyl živým člověkem, ale je výsledkem využití myšlenek, mozku a rozumu pro pomoc lidem. Proto se o Čistém člověku mluví jako o člověku přišlém z čistého nebe. Použitím lidského myšlení v Čistém člověku se dosáhlo jeho přizpůsobivosti lidským potřebám.

Dodnes můžeme vidět, že „křesťanské zvyklosti“ kopírují evropské - keltské svátky a obyčeje, jež mohou mít předkeltský původ.

Zděný kostel v místě dnešního sv. Klimenta byl poprvé vysvěcen 48 let před novým letopočtem. Tak asi nebyl moc křesťanský, když vědění o křesťanství dorazilo do Prahy okolo roku 185 n.l. Poprvé byl kostel zasvěcen sv. Petrovi. Zasvěcen sv. Petrovi zůstal 318 let. V roce 270 bylo zrušeno zasvěcení sv. Petrovi a kostel byl zasvěcen Eliášovi řečenému svatý. Zasvěcení Eliášovi trvalo 136 let. V roce 406 byl kostel zasvěcen sv. Klimentovi.

Eliáš byl člověk vybraný pro Prahu na odstranění překážek pro příchod Němců. Měl odstranit Kelty a Čechy z vedoucích míst v Praze. Eliáš chtěl dát moc Němcům a zrušit tak možnost pražanů ničit nepřátele tohoto prostoru.

Eliáš se narodil v roce dva v Praze a zemřel v roce 91. Byl svatořečený za své zásluhy asi v roce 412 snad Římem.

Dnešní Holešovice - Bubny měly ještě dva kostely. Snad první kostel v Holešovicích byl i s klášteřem před dnešním Planetáři, byl zasvěcený Pavlovi z Arzu. Kostel vznikl 93 let před křesťanským letopočtem

a byl zrušen v roce 1263. Kostel změnil svou původní podobu pětkrát.

Druhým kostelem je již zmíněný kostel sv. Petra-Klimenta.

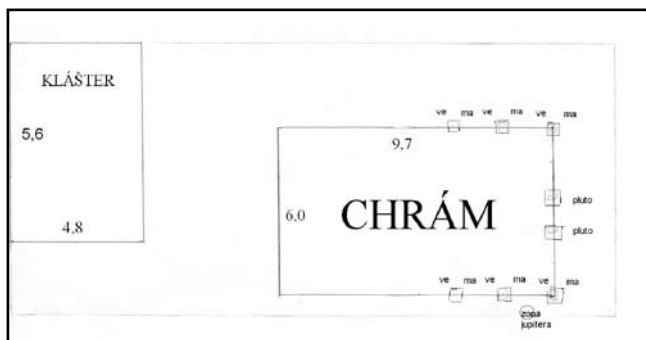
Třetím zděným kostelem byl kostel sv. Jana z Galie nad tratí poblíž výtopny ruského vyslanectví. Kostel využíval přírodní planetární zónu Saturna a vyzařoval své vložení do okolí. Kostel byl postaven v roce 103 a zrušen byl v roce 1464. Zasvěcení kostela Janu z Galie využívalo pověsti o českém rouhači napravenému Bohem. První a třetí kostel jsou zničené lidmi, kteří nechtěli, aby Holešovice - Bubny měly víc kostelů než jeden.

Kostel sv. Pavla z Arzu

Když chcete hledat kostel sv. Pavla, chtějte se ptát nástrojů na východní stěnu kostela sv. Pavla, na místo na němž jsou energie Venuše a Marsu. V čelní stěně kostela jsou to sloupy jižní a severní. Tím se „chytíte“ stěny a dál se ptejte na místa s energiemi Pluta. Jsou to dva prostřední pilíře východní stěny. Posledním místem v řadě je zase místo s energiemi Venuše a Marsu. Místo, kde je oltářní kámen bývalého kostela sv. Pavla, najdete na asfaltové cestě mezi Maroldovým panoramatem a vchodem do taneční hospody.

Svoji zvědavostí jste našli pozůstatky doby, o které dnes už téměř nikdo neví. Našli jste dobu, kdy lidé chtěli zrušit používání chtění vidět ve všem moc bohů. Chtějte vědět, že jste našli pokračování učení z Panenského Týnce a Vyšehradu s velkou částí učení o novém člověku bez respektu k bohům.

Máte možnost zrušit mnoha lidem jejich představu o hlouposti člověka, který nemá svého boha. Bůh žádný není a vše si vymysleli lidé, aby se navzájem směli beztestně okrádat a zabíjet.

Východní a západní strana pozemku kostela s klášterem měřila 9,4 délky, severní a jižní strana 21,4 délky. Sám kostel měřil na východě a západě 6,0 délky na jižní a severní straně 9,7 délky. Klášter byla stavba 5,6 x 4,8 délky, kratší stranou k severu.

„Délka“ je název míry, k níž se uchylujeme, protože ji nedokážeme definovat, ani porovnat se současnými měrami.

Mimochodem, přítomnost energií v holešovických kostelech je stejná jako u všech nám známých chrámů všech kultur v celém Světě.

Kostel sv. Jana z Galie

V místě kostela jsou překryvy více informací, které jsme zatím nedokázali uspokojivě od sebe oddělit. Proto jsme v tomto případě neřekli víc informací.

Poznámka:

Je možné kdykoliv se vypravit hledat ztracené kostely. Jen nechte svou zlobu a nenávisť po dobu hledání svým přátelům.

Texty, míry a letopočty uváděné v článku byly získány většinou mentálními dotazy. Tento způsob práce je možný vyzkoušet v kurzech pořádaných ČEPES. Nepředstavujte si však, že se takto naučíte pracovat za pár desítek hodin strávených v kurzu.

Slovo svatý má též význam jako rádce, přítel.

Z vědění svých přátel a svého sestavil Pavel Zoun

Ovlivňují geoanomální zóny počet dopravních nehod?

Doporučuji každému proutkaři, aby učinil následující pokus. Až se při svých cestách dostanete na místa, kde je silnice lemována křížky a pamětními deskami se jmény a fotografiemi lidí, kteří tam zemřeli při dopravních nehodách, zkuste, jak vám na takových místech reaguje virgule. Asi vás znepokojí, stejně jako mne, častý výskyt geoanomálních zón pod dopravními komunikacemi všech tříd. Tento poznatek není z hlediska telestezie nic nového, jen podstata tohoto jevu zůstává málo objasněna.

Dovolím si tvrdit, že na to, aby vznikla dopravní nehoda, musí nastat kumulace škodlivých příčin. Například únava řidiče, alkohol, agresivita, nepřiměřená rychlost, stav vozovky a počasí. V takových případech může být současné působení geoanomálních zón tou pověstnou kapkou, kterou přeteče pohár. Pokud se řidiči podaří odstranit alespoň jednu z těch příčin, které ho ohrožují, pak k neštěstí nemusí dojít, nebo jsou následky dopravní nehody menší.

Nejčastější bezprostřední příčinou dopravních nehod je nepřiměřená rychlost, a jestli byl při tom řidič agresivní, navíc opilý anebo „jen“ unavený, to jsou přitěžující okolnosti. V každém případě mnoho řidičů s omezenou schopností řídit motorové vozidlo jezdí jako utržený vagón. Na geoanomálních zónách platí, stejně jako u ostatních příčin, že čím rychleji vozidlo jede, tím více geoanomální zóna na řidiče působí. Geomagnetické pole země se na takových místech deformuje, zesiluje a projíždějící řidič se tak stává vodičem této energie, a čím rychleji jede, tím více na něj geomagnetické pole působí. Tento jev lze přirovnat k principu dynamy. Reakce proutkaře na takových místech to jen dokazuje. Čím rychleji se proutkař na zóně pohybuje, tím silnější je reakce virgule.

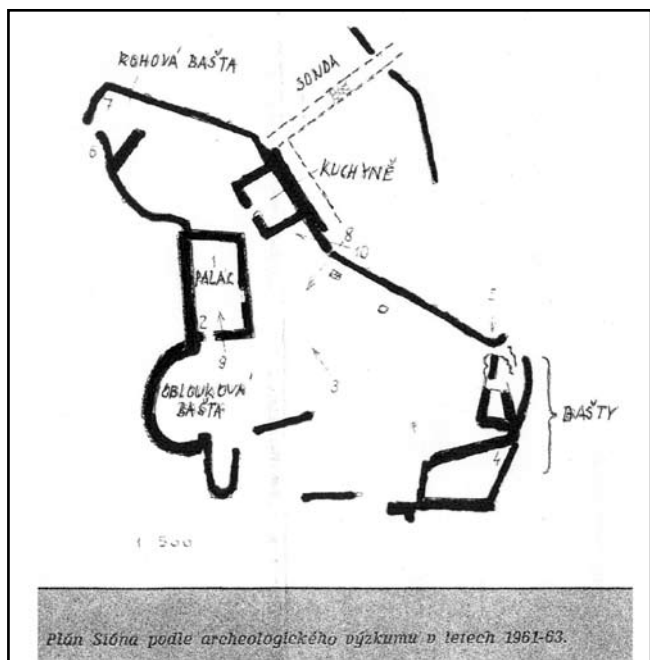
Jako geoanomální zónu označujeme nejčastěji rudné podloží a je-li navíc zvodnělé, je jeho účinek větší. Velmi nepříjemný vliv má na člověka i řada hornin vulkanického původu a také radioaktivní podloží. Tyto zóny mohou zabírat plochu pod silnicemi, až stovky čtverečních metrů. Nejčastěji působí na řidiče tak, že vyvolávají únavu.

Velmi bych si přál, aby v budoucnosti byla taková místa označena dopravní značkou, nebo aby se podařilo tyto geoanomální zóny odrušit. Věřím, že potom na našich silnicích zemře méně lidí.

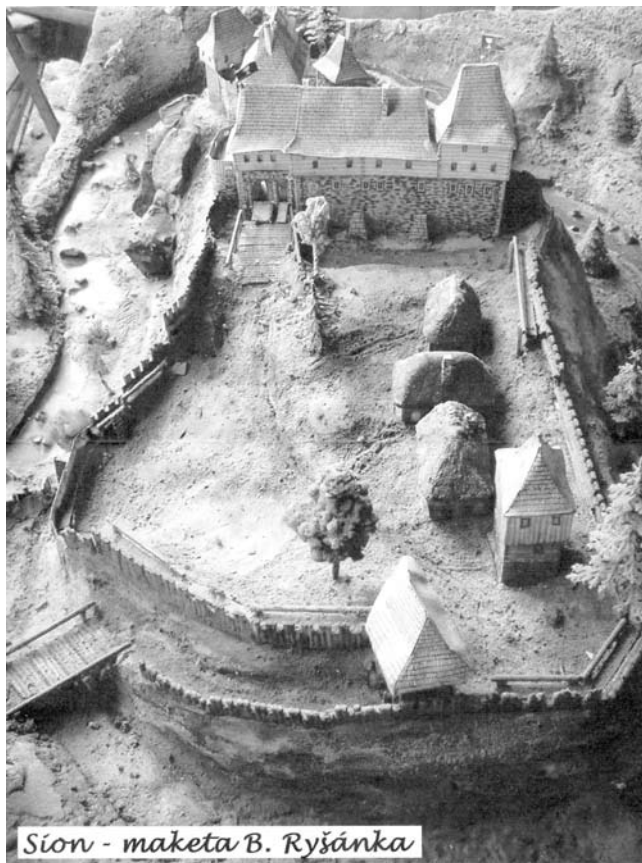
Jiří Tomášek

Náš kolega na hradě Sion

Hledali jsme podzemí na SIONU. Na pozvání pana starosty B. Ryšánka z Chlístovic a historika pana Tvrdíka z Opatovic jsem byl hledat na Sioně, hradu Jana Roháče z Dubé, posledního husitského vojevůdce a hejtmána, zbytky památek, které se tam dosud za 40 poválečných let hledání a vykopávek nenašly. Hlavní zájem byl nalézt studnu, která by mohla obsahovat věci z doby před a po dobývání hradu královským vojskem v r. 1437. Hrad byl po dobytí vypálen a totálně zbořen, takže po všech záchranných pracích po 2. svět. válce, dokud byly na výzkum peníze, se podařilo odhalit a stabilizovat zdivo paláce na úrovni sklepů a dalších staveb uvnitř hradeb. Je to nádherné místo v lesích za Kutnou Horou, mezi Malešovem a Chlístovicemi. Je dobře zpřístupněné, pohodlně i autem až asi 50 m od objektu zaparkovat, ale stoupnout si na zeď paláce nad potokem vyžaduje tvrdší národu, sráz do hlubiny k vodě snad 75°. Hledám již 70 let vodní prameny pro studně a snad 40 let vše v podzemí. Uvažoval jsem, jak na tu hledanou a dosud nenalezenou studnu jít. Říkal jsem si, pokud tam byla studna s vodou, musela být na prameni, jinak na té skále všude jinde by byla suchá a tudíž k nepotřebě. Pramen najdu rychle a přesně podle el. mag. signálu na DV, který vysílá každý pramen. Před hradíštěm jsem pramen zachytil, postupoval po něm a přitom hledal zasypaný profil. V bývalém hradním příkopu asi 3 m od zdi paláce jsem zachytil kruhový otvor pod zásepem z vykopávek o průměru větším, než 2 metry. Při měření hloubky dna to ukázalo nyní asi 22 metrů a to odpovídá, že dno je ještě dost pod hladinou potoka vzdáleného asi 20 metrů, tudíž mohli mít na Sioně vody dost. Po zaměření a zdokumentování místa nalezené studny jsme se vydali hledat další tajnosti podzemí. Hledal jsem mimo obvod paláce, v paláci, na další straně, kde podle pověsti měla být na skále zachytaná nádrž na dešťovou vodu. V daném místě je opravdu něco jako kanalizační tunel směřující kamsi pod hradbu směrem k paláci. Hledal jsem potom z přístupové strany hradu a tam jsem našel dvě podzemní chodby, jdoucí k rohu paláce. Tam je těsně venku nějaká místnost, ze které chodby vycházejí. Z ní je průchod do nějakého hlubokého podsklepi paláce také do malé komory, odkud vede asi 26 - 29 kamenných schodů nahoru do protějšího rohu sklepa paláce. Šel jsem po těch chodbách přes celý les, až kus do polí. Rozcházejí se asi pod úhlem 30°, vedou někam daleko, chtělo by je zaměřit, kam doopravdy. O těchto objektech historický průzkum dosud nic nevěděl a jestli na to odhalení seženou někdy prostředky, bude to pro všechny zajímavé. Potom jsem se tam dozvěděl od průvodců, že hrad byl dobyt po dlouhém obléhání zradou

Plán Sionu podle archeologického výzkumu v letech 1961-63.

Kutnohorských havířů, kteří pod dlouhodobou kouřovou clonou prokopali tunel pod hrazením do hradního příkopu, kam se královští v noci dostali, dobyli a otevřeli bránu. Zkusil jsem místo toho tunelu najít a opravdu tam je trochu vpravo od nynější brány. Takže podle zprávy z poslední doby od pana starosty z Chlístovic budeme v průzkumu na hradě i v blízkém okolí pokračovat. K celé reportáži dodávám, že pracuji pouze s virgulemi, ne s žádnou moderní technikou. Proutek tvaru „V“, kovová „L“ka, tvrdší velkou pružinu (geolog. virgule). A vzhledem k tomu, že jsem za posledních 25 let hledal hodně věci v podzemí a byly tam, je velká šance, že to podzemí na Sioně časem najdou a prozkoumají. Slibuji si nejvíce od studny, že se tam asi po boji ocitlo všechno možné. Nikdo netušil, že by tam ještě mohlo být nějaké další podzemí, protože dnešní povrch hradíště je vlastně dno původního sklepení, nejnižší podlaží. Pokud trochu fandíte naší slavné historii a Husitům a bude trochu slušné počasí, Kutná Hora, Čáslav a Sion se na ni dost podepsaly, stojí to za hezký výlet. Navíc tam můžete s virgulemi zkusit najít totéž, nález by byl pro další výzkum ještě důvěryhodnější.

Na závěr stručně z encyklopedie o Janu Roháči z Dubé.

Husitský vojevůdce. Pocházel ze zchudlé větve předního českého panského rodu. V roce 1420 se stal jedním z tábořských hejtmánů, patřil k nejbližším druhům Jana Žižky z Trocnova a spolu s ním se podílel na založení tzv. Menšího Tábora ve východních Čechách. Po Žižkově smrti se vrátil k táborům, s nimiž se r. 1425 pokusil o dobytí Prahy; r. 1427 se stal hejtmánem v Čáslavi. Roku 1434 se na straně husitských radikálů účastnil bitvy u Lipan, kde byl zajat, ale záhy propuštěn. Nesmířil se s nástupem Zikmunda Lucemburského na český trůn a 1436 zahájil proti němu odboj. V r. 1437 bylo centrum tohoto odboje - hrad Sion u Kutné Hory - po více než tříměsíčním obléhání dobyto královským vojskem. Roháč zajat a s 52 svými druhy na Šibeničním vrchu za pražskými hradbami exemplárně popraven (oběšen na zlatém řetězu). Pramen „Encyklopedie českých dějin“ vydal HD.

Josef Novotný
proutkař a psychotronik

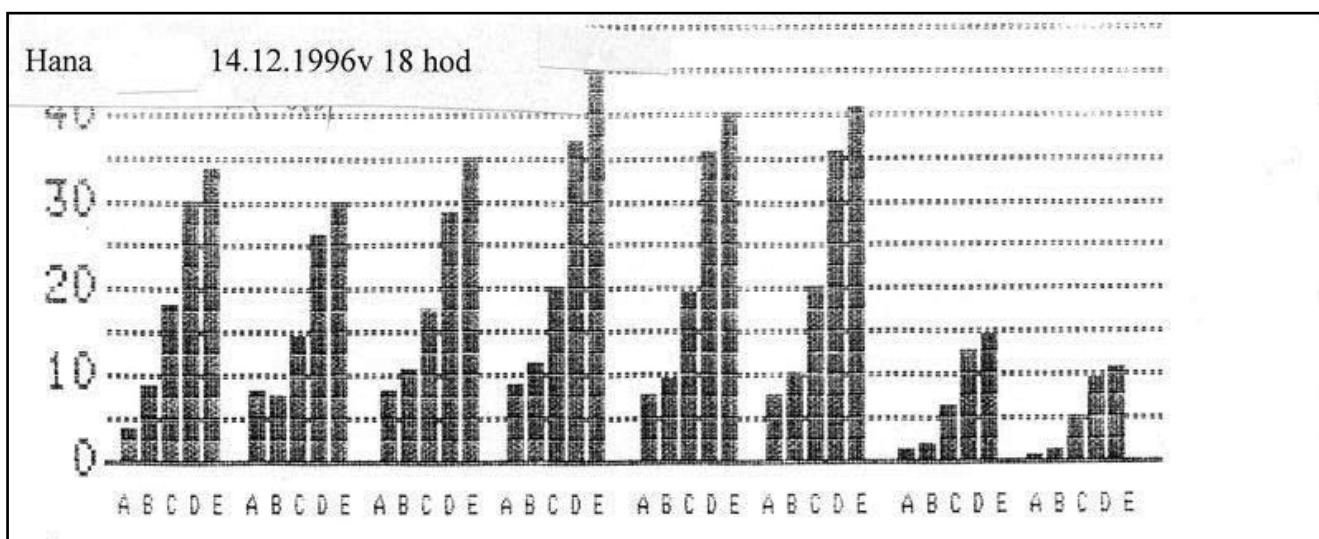
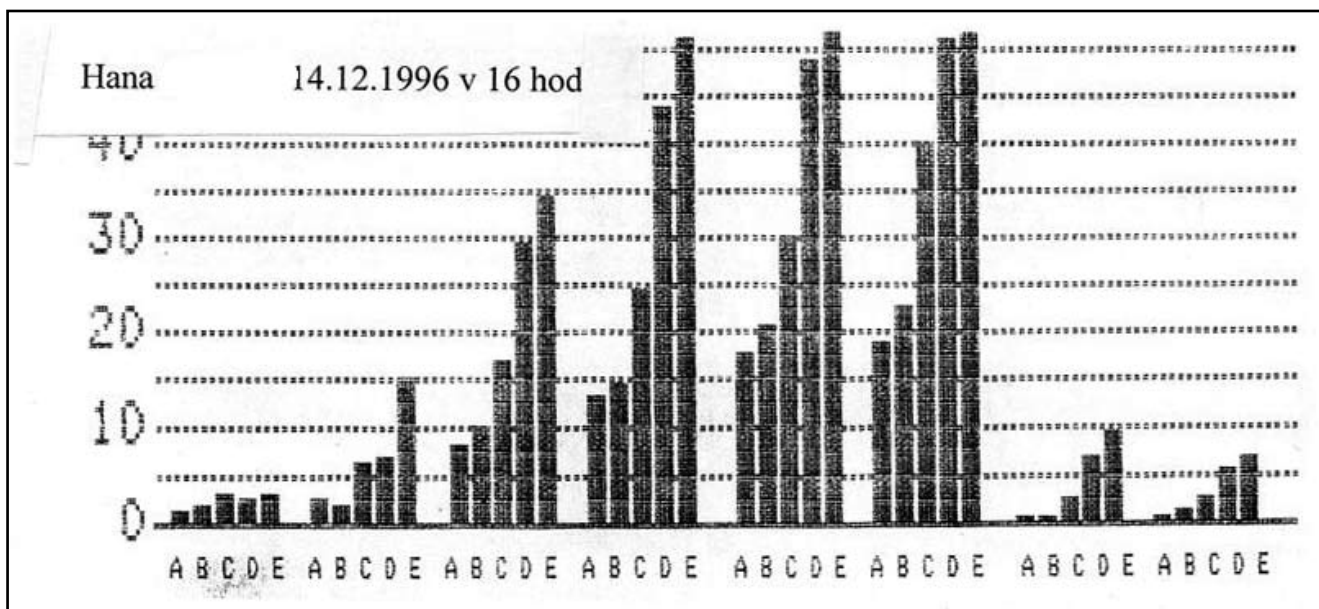
VYUŽITÍ MEDICÍNSKÉHO DIAGNOSTICKÉHO PŘÍSTROJE OBERON

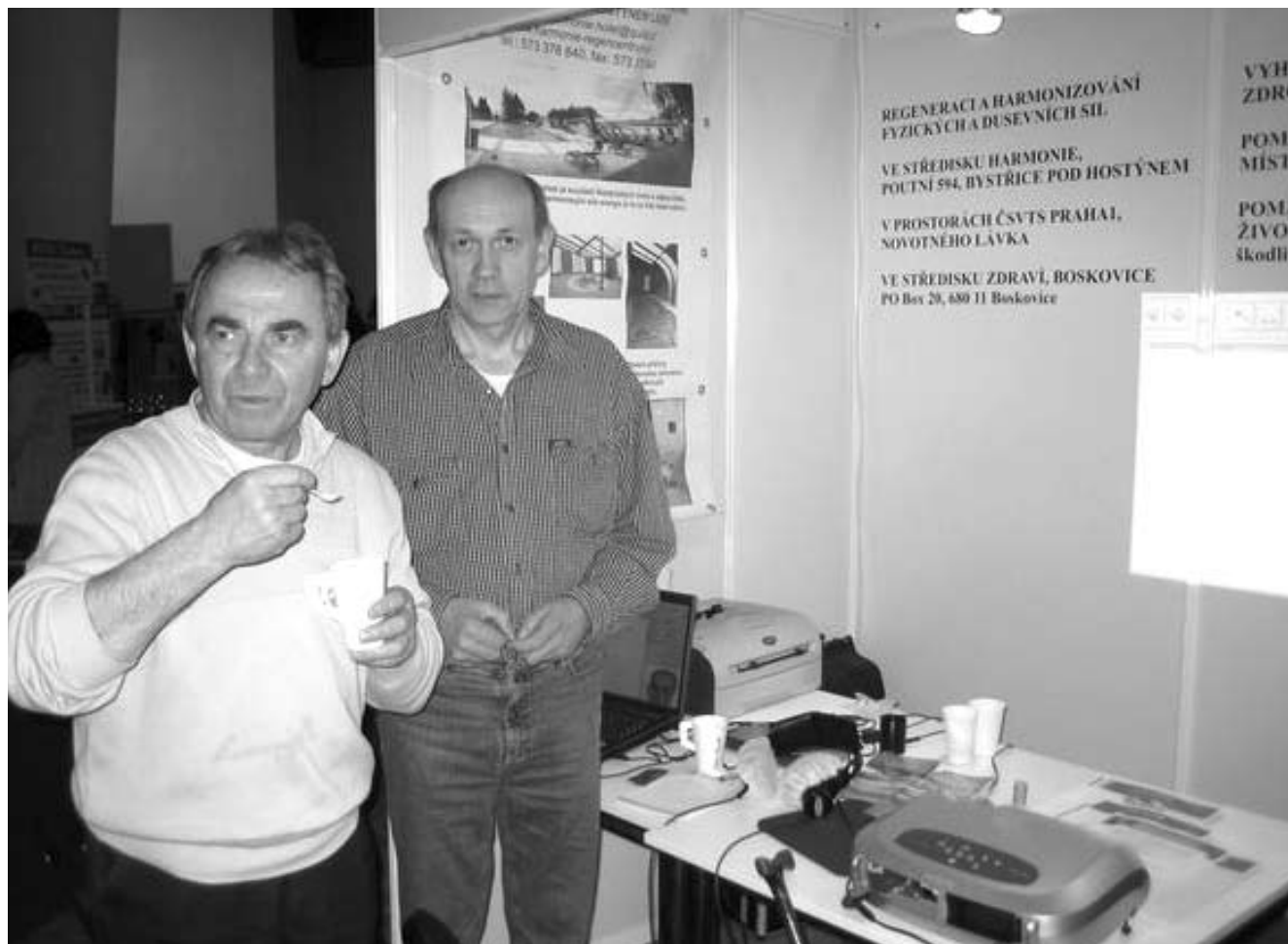
Nezbytnou podmínkou úspěšného zařazení profese biopraktik do Národní soustavy povolání je věrohodné prokázání jeho osobních schopností pro poskytování služeb. Je známo, že v každé profesi se nacházejí nejen dobří a poctiví pracovníci, ale i nedobří. U profese biopraktik jde ještě o závažnější problém, protože nedobří zneužívají svízelné situace klientů ke svému obohacení. Proto potvrzení schopností je o to závažnější, protože biopraktik (senzibil) při harmonizování energetického systému klienta působí něčím, co není možné změřit nějakým přístrojem. A právě tato situace nahrává (mimo dalších) nepoctivcům.

Česká psychoenergetická společnost (ČEPES) na základě dřívějších zkušeností má pro tuto situaci řešení. V letech 1993 až 1995 totiž vypracovávala návrh zákona o „Komoře odborných léčitelů“ a základním požadavkem poslanců, kteří měli tento návrh prosazovat v Parlamentu ČR, bylo, abychom současně s ním předložili konkrétní věrohodný způsob ověřování praktických odborných způsobů senzibilů. Poslan-

ci si tehdy navržený způsob ověřovali na pracovišti MUDr. Miroslava Pekárka na přístroji Bicom porovnáním energetických změn, ke kterým došlo u klienta po působení senzibilů. Přitom si ověřili i tu skutečnost, že biologické působení senzibilu (biopraktikem) není pouze pouhým energetickým „dobíjením“, ale i ovlivněním regeneračního procesu organismu.

K dalšímu potvrzení této možnosti došlo v roce 1997, kdy jsme vybírali vhodné senzibily pro výzkumný úkol „Ověřování podpůrných metod biologické resonance při standardní léčbě CFS (Syndromu chronické únavy)“. Schopnosti senzibilů se ověřovaly opět u MUDr. Miroslava Pekárka, tentokrát na přístroji Segment - Elektrograf. Tehdy jsme vybírali ze skupiny 10 senzibilů, o kterých jsme předpokládali, že budou úspěšnými při působení na nemocné s diagnózou Syndrom chronické únavy. Pro tento úkol splnilo předpoklad pouze 30 %, a to ti, kteří působili na klienta jako prostředníci tj. ti, kteří při působení omezují svoji vůli a chtění na minimum. Na zveřejněných grafech je vidět, že senzibil - prostředník při působení značně ovlivnil energetický systém klienta.

Na základě těchto zkušeností považuje vedení ČEPES exaktní ověřování schopností biopraktika diagnostickými medicínskými přístroji nejen za možné, ale i za vhodné. Vyhodnocování provádí operátor přístroje. Použití medicínské diagnostické přístroje musí být založeno na měření energetických veličin (potenciály, kožní odpor atd.). Nevhodné jsou přístroje používané ve většině zdravotnických zařízeních, které zobrazují orgánové změny.

Pro potvrzování schopností bude využíváno medicínských diagnostických přístrojů, které budou v době zařazení biopraktika do NSP na trhu. V současné době se jedná o přístroj Oberon, a proto bude následovat popis metodiky při použití tohoto přístroje. Počítáme s tím, že ověřování bude zabezpečeno na dvou pracovištích, při čemž jedno bude v Praze a druhé na Moravě.

METODIKA OVĚŘOVÁNÍ SCHOPNOSTÍ BIOPRAKTIKA POUŽITÍM PŘÍSTROJE OBERON

PODSTATA VYUŽITÍ PŘÍSTROJE

Přístroj měří energetickou nerovnováhu energetických drah (meridiánů). Měří se potenciály konkrétního klienta a srovnávají se s potenciály zdravého člověka (hodnoty potenciálů zdravého člověka byly do přístroje programově vloženy).

Diagnostické zařízení je založeno na spektrální analýze vířivých magnetických polí libovolného biologického objektu a umožňuje sledovat tělesný stav prostřednictvím změn vlnových charakteristik tělesných tkání. Dosahuje přesnosti 80 % a odhaluje i raná stadia patologických procesů, která jsou těžko odhalitelná jinými diagnostickými metodami.

POPIS PŘÍSTROJE

Skládá se z počítače s programem pro vyhodnocování, obrazovky pro grafické zobrazování orgánů a dvou křivek vytvořených nerovnováhou potenciálů klienta a zdravého člověka, a tiskárnou pro vytištění zjištěné nerovnováhy v grafické i tištěné podobě.

Přístroj vyrobila firma Metavital GmbH v Hamburku s certifikací v kategorii medicínského přístroje ve třídě II A dle EU normy 93/42/EWG. Přístroj je založen na výzkumech a patentech ruského Institutu praktické psychofyziky v Omsku.

MOŽNOSTI PŘÍSTROJE

Software umožňuje zjišťovat energetickou nerovnováhu celkového organismu nebo jednotlivých orgánů nebo funkčních struktur.

Pro ověřování schopností biopraktika se provádí nejprve diagnóza celkového organismu a zjišťuje se nejvíce narušený orgán.

Potom biopraktik harmonizuje celý organismus klienta se zaměřením na nejvíce postižený orgán.

Operátor přístroje provádí následnou celkovou diagnózu se zaměřením na nejvíce poškozený orgán, zjištěný při úvodní diagnóze.

Hodnocení úspěšnosti působení se provádí porovnáním hodnot nejvíce poškozeného orgánu při vstupní diagnóze a závěrečné. Na závěr předává operátor osvědčení a tištěné protokoly týkající se porovnávaného orgánu. Tyto materiály obdrží předseda zkušební komise při zkoušce jako doklad schopnosti o věrohodném ovlivňování stavu klientů.

Všechny protokoly o provedené diagnóze zůstávají uchovány ve středisku operátora, který ověření schopností provádí.

Cena za provedení ověření činí v současné době 1.200,- Kč. Pokud testovaná osoba si bude přát další informace, hradí si je po domluvě s operátorem.

POSTUP PŘI OVĚŘOVÁNÍ

1. Žadatel o ověření svých biopraktických schopností si sám zabezpečuje osobu (klienta), na které bude demonstrovat svoje praktické schopnosti. Současně doporučujeme samostatný (odloučený) příchod na ověřovací pracoviště.
2. Předseda zkušební komise sjednává s operátorem ověřovacího pracoviště termín (totožný s termínem zkoušky) i cenu ověřování.
3. Po skončení ověřování si předseda zkušební komise převezme od operátora ověřovacího pracoviště potřebné dokumenty pro zkoušku biopraktika (osvědčení a tištěný protokol).

Strana 20:

Biopraktik používá „Osvědčení“ na svém pracovišti jako potvrzení vlastních schopností.

Strana 21 - 25:

Na Oberonu je graficky zobrazen zkoumaný orgán i jsou vytištěny hodnoty, zjištěné přístrojem.

Výsledky měření z prvního testování biopraktiků přístrojem Oberon 4021 Hunter/Pathfinder ze dne 17.10.2011 jsou přetištěny na následujících stranách.

Na úrovni celého orgánu žaludku je zřetelné zlepšení v nejpodstatnějším nálezu Gastritida s koeficientem 0,288 před zásahem biopraktika (čím se koeficient více blíží nule, tím více může, bez rozboru dalších analýz, např. analýzy entropie, analýzy průběhu měřených křivek vůči sobě navzájem a vůči optimálním hodnotám, vypovídat o zdravotním problému), a po zásahu biopraktika s koeficientem 0,800 (**s výrazným zlepšením a posunem koeficientu mimo kritické, resp. nutně sledované hodnoty obdobně, jako by mohl problematické místo přeléčit/harmonizovat přímo přístroj Oberon sám pomocí funkce metaterapie/biorezonance**).

redakce

*Česká psychoenergetická společnost
Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1*

Osvědčení

při ověřování
„Schopností biopraktika na diagnostickém přístroji Oberon“

dne:

.....
Příjmení, jméno, titul

Datum narození

Bydliště (vč. PSČ)

Spojení: telefon.....*e-mail*.....

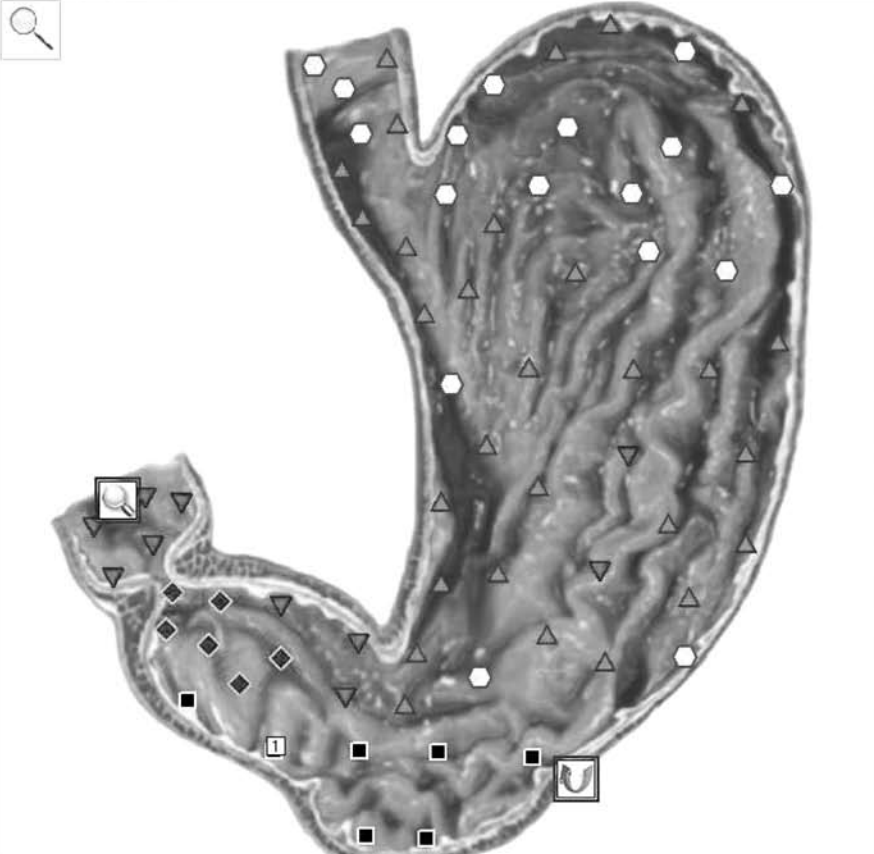
.....
Zkoušený prokázal ovlivnit (neovlivnil) energetický systém klienta. Osvědčení se vydává pro zkoušky v rámci dílčí kvalifikace biopraktik.

V Praze dne

Hodnotitel

Před působením biopraktika

Jana Bartova 19.03.1941 (70)
ZADNI STENA ZALUDKU

Organ
= organ

Etalon-Test= etalon

Die Liste der Etalone sortiert nach der abnehmenden spektralen Aehnlichkeit= seznam etalonu je roztriden

Spektrale Aehnlichkeit	Etalon
0,000	ZADNI STENA ZALUDKU
2,719	OPTIMALE VERTEILUNG = optimalni rozdeleni
	VIRTUELLES MODELL = virtualni model
0,288	KATARHALICKA GASTRITIS
0,617	HELIObACTER PYLORI
0,848	EROSIVNI GASTRITIS
1,581	ENTEROCOCCUM FAECIUM
3,932	ROTAVIRY
4,071	LACTOBACILLUS ACIDOPHILUS
5,078	DIENTAMOEBIA FRAGILIS
5,814	LAMBIA INTESTINALIS
9,240	SALMONELLA TYPHIMURIUM
9,288	ANCILOSTOMA DUODENALE
11,065	AMOEBIA MELEAGRIDIS
∞	CHRONICKA REFUXGASTRITIS
∞	STRONGYLOIDES STERCORALIS
∞	CHRONICKA AUTOIMMUNI GASTRITIS
∞	BALANTIDIUM COLI
∞	TRICHINELLA SPIRALIS
∞	CLONORCHIS SINENSIS
∞	MORBUS CROHN
∞	VREDOVA NEMOC
∞	SALMONELLA PARATYPHI B
∞	ESOPHAGUSACHALASIE
∞	PENETRUIJICI ZALUDECNI VRED
∞	FASCIOLA HEPATICA
∞	HYPERTROFICKA GASTRITIS
∞	HEPATITIS-A-VIRUS
∞	POLYP DVANACTERNIKU
∞	CHRONICKY NEKOMPLIKOVANY ZALUDECNI VRED
∞	FIBROM ZALUDKU
∞	LEIOMYOM DVANACTERNIKU
∞	ATROPHICKA GASTRITIS
∞	ATROPHICKA - HYPERPLASTICKA GASTRITIS

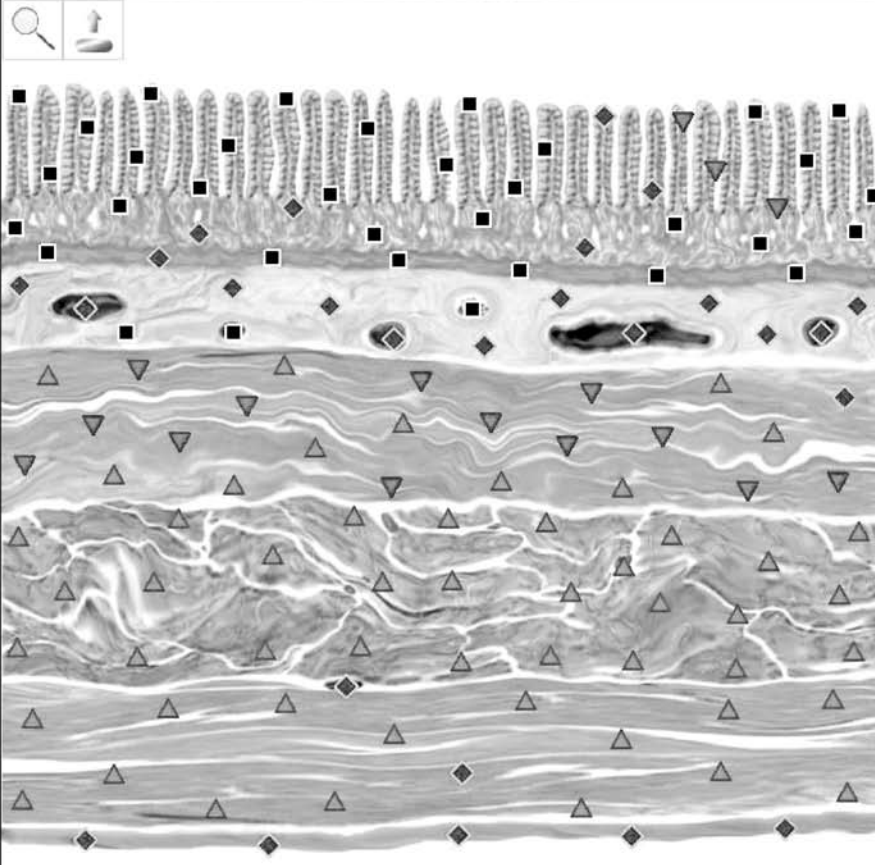
Gruppen = všechny skupiny spektrální p. Loeschen = vymazat

- ☐ A # ORGANOVE PREPARATY
- ☐ B # BIOCHEMICKA HOMOEOSTASA
- ☒ C # PATHOMORPHOLOGIE
- ☐ D # ALERGENY
- ☐ D1 # E-NUMMER
- ☐ D2 # ELEKTROSMOG/GEOPHATIE
- ☐ D3 # ZAHNMITTEL/NOSODEN
- ☐ D4 # HORMONE u.-praeparate
- ☒ E # MIKROORGANISMY A HELMINTY
- ☐ F # ALLOPATHIE
- ☐ G # HOMOEOPATHIE
- ☐ G1 # REGENAPLEXE/Regenatherapie
- ☐ G2 # SPAGYRIK
- ☐ G3 # NOSODEN

beschreibung = popis Fixierung = fixace Sortieren = tridit Filter = filtr Gruppen = skupiny Regelbild = zrcadlový ob Invertieren = invertova

Zobrazení sliznice žaludku před působením biopraktika

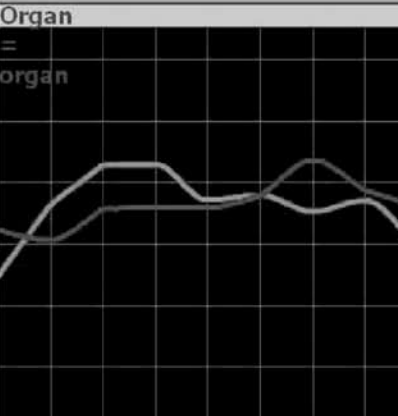
Jana Bartova 19.03.1941 (70)
MAGENPFÖRTNER - HISTOLOGISCHER SCHNITT = histologický rez #1

Etalon-Test= etalon

Organ
= organ

Die Liste der Etalone sortiert nach der abnehmenden spektralen Ähnlichkeit= seznam etalonu je roztriden

		MAGENPFÖRTNER - HISTOLOGISCHER SCHNITT = histologický rez #1
	0,000	MAGENPFÖRTNER - HISTOLOGISCHER SCHNITT = histologický rez #1
	1,434	OPTIMALE VERTEILUNG = optimální rozdělení
		VIRTUELLES MODELL = virtuální model
	0,154	KATARHALICKA GASTRITIS
	0,326	HELIOBACTER PYLORI
	0,714	EROSIVNI GASTRITIS
	0,832	ENTEROCOCCUM FAECIUM
	2,093	ROTAVIRY
	2,173	LACTOBACILLUS ACIDOPHILUS
	2,660	DIENTAMOEBA FRAGILIS
	4,840	SALMONELLA TYPHIMURIUM
	4,874	ANCILOSTOMA DUODENALE
	7,496	CHRONICKA REFLUXGASTRITIS
	7,498	STRONGYLOIDES STERCORALIS
	8,040	CHRONICKA AUTOIMMUNI GASTRITIS
	8,509	BALANTIDIUM COLI
	9,849	VREDOVA NEMOC
	10,422	SALMONELLA PARATYPHI B
	10,839	PENETRUIJICI ZALUDECNI VRED
	11,161	HYPERTROFICKA GASTRITIS
	12,771	CHRONICKY NEKOMPLIKOVANY ZALUDECNI VRED
	∞	ATROPHICKA GASTRITIS
	∞	FIBROM ZALUDKU
	∞	CANDIDA PARAPSILOSIS
	∞	CANDIDA ROBUSTA
	∞	ATROPHICKA - HYPERPLASTICKA GASTRITIS
	∞	CANDIDA CRIPTOCOCCUS NEOFORMANS
	∞	STENOSIRUIJICI ZALUDECNI VRED
	∞	CANDIDA MYCOSIS ORIS
	∞	CANDIDA SAHAROMYCES
	∞	CANDIDA STELLAIDEA
	∞	KUSSMAUL 'MEYER' nemoc
	∞	MYOM ZALUDKU
	∞	ADENOM ZALUDKU

gruppen = všechny skupiny spektrální p. Loeschen = vymazat

☐ A # ORGANOVE PREPARATY

☐ B # BIOCHEMICKA HOMOEOSTASA

☒ C # PATHOMORPHOLOGIE

☐ D # ALERGENY

☐ D1 # E-NUMMER

☐ D2 # ELEKTROSMOG/GEOPATHIE

☐ D3 # ZAHNMITTEL/NOSODEN

☐ D4 # HORMONE u.-praeparate

☒ E # MIKROORGANISMY A HELMINTY

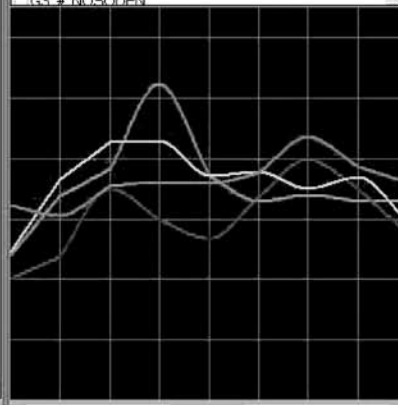
☐ F # ALLOPATHIE

☐ G # HOMOEOPATHIE

☐ G1 # REGENAPLEXE/Regenatherapie

☐ G2 # SPAGYRIK

☐ G3 # NOSODEN

beschreibung = popis

Fixierung = fixace

Sortieren = tridit

Filter = filtr

Gruppen = skupiny

Originalbild = zrcadlovy ob

Invertieren = invertova

C # PATHOMORPHOLOGIE

24.10.11 KATARHALICKA GASTRITIS D=0,154

- ☐ Katarhalická gastritis s normální nebo zvýšenou funkcí žaludeční sekrece, většinou povrchová nebo s poškozením žaludečních buněk bez atrofie. Charakteristické jsou bolesti, normální vředy, nebo pálení záhy, kyselé říhání, pocit těžkého žaludku po jídle, někdy zácpa.

24.10.11 EROSIVNI GASTRITIS D=0,714

- ☐ Erosivní gastritis se sklony ke krvácení žaludku, změnou žaludeční sliznice, zanetý sliznice, zvýšená sekrece. V některých případech je příčina v propustnosti žaludečních cév, stejně jako traumatizace žaludeční sliznice.

E # MIKROORGANISMY A HELMINTY

24.10.11 HELIOBACTER PYLORI D=0,326

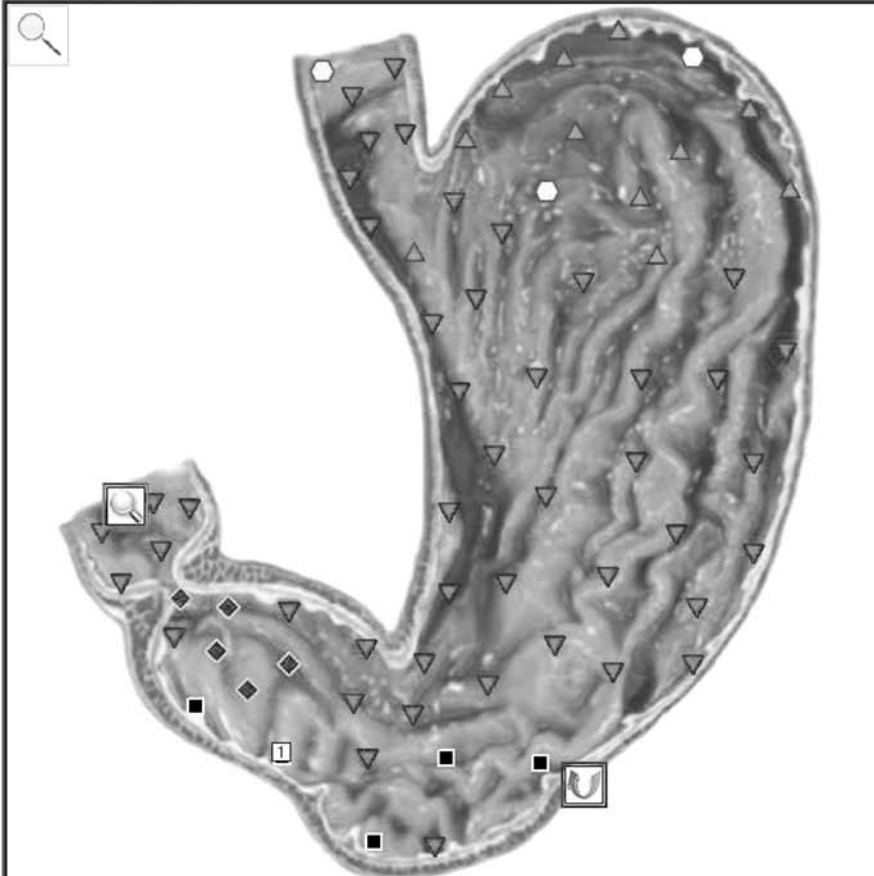
- ☐ Ve velkém počtu jsou tyto bakterie prokazovány u pacientů s akutní gastritis, nebo exacerbací chronických patologií ve vyšších zažívacích traktu. Jejich aktivita vede k porušení sliznic žaludku a dvanáctníku.

24.10.11 ENTEROCOCCUM FAECIUM D=0,832

- ☐ Tyto enterokoky patří k mikroflóře ústní dutiny a střev dospělého člověka. Enterokoky vyvolávají poškození urogenitálního systému. Hemolyzující enterokoky jsou schopny vyvolat intoxikace potravin a střevní dysbakterii.

Zobrazení žaludku po působení biopraktika (změna počtu koleček)

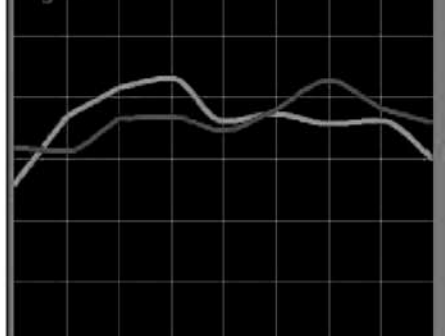
Analyse = analyza

Jana Bartova 19.03.1941 (70)
ZADNI STENA ZALUDKU

Organ

=

organ

Změna hodnot po působení biopraktika

Die Liste der Etalone sortiert nach der abnehmenden spektralen Aehnlichkeit= seznam etalonu je roztriden

0,000	ZADNI STENA ZALUDKU	
2,693	OPTIMALE VERTEILUNG = optimalni rozdeleni	
	VIRTUELLES MODELL = virtualni model	
0,800	KATARHALICKA GASTRITIS	
0,912	LACTOBACILLUS ACIDOPHILUS	
1,355	ENTEROCOCCUM FAECIUM	
1,494	DIENTAMOEBIA FRAGILIS	
1,949	LAMBLIA INTESTINALIS	
2,446	CHRONICKA AUTOIMMUNI GASTRITIS	
5,523	HELIOBACTER PYLORI	
5,567	ROTAVIRY	
9,878	CANDIDA PARAPSILOSIS	
9,969	SALMONELLA TYPHIMURIUM	
10,341	ANCILOSTOMA DUODENALE	
11,558	AMOEBIA MELEAGRIDIS	
11,638	OSOFAGITIS	
12,382	EROSIVNI GASTRITIS	
∞	COXSACKIE-VIRUS A 22	
∞	CHRONICKA REFLUXGASTRITIS	
∞	STRONGYLOIDES STERCORALIS	
∞	SALMONELLA PARATYPHI B	
∞	TRICHINELLA SPIRALIS	
∞	MORBUS CROHN	
∞	BALANTIDIUM COLI	
∞	DIVANACTERNIKovy zanet	
∞	CLONORCHIS SINENSIS	
∞	VREDOVA NEMOC	
∞	FASCIOLA HEPATICA	
∞	OSOPHAGUSACHALASIE	
∞	PENETRUIJICI ZALUDECNI VRED	
∞	HYPERTROFICKA GASTRITIS	
∞	POLYP DIVANACTERNIKU	
∞	HEPATITIS-A-VIRUS	
∞	EPSTEIN-BARR-VIRUS	

gruppen = vsediny skupiny
Loeschen = vymazat

☐ A # ORGANOVE PREPARATY
☐ B # BIOCHEMICKA HOMOEOSTASA
☒ C # PATHOMORPHOLOGIE
☐ D # ALERGENY
☐ D1 # E-NUMMER
☐ D2 # ELEKTROSMOG/GEOPATHIE
☐ D3 # ZAHNMITTEL/NOSODEN
☐ D4 # HORMONE u.-praeparate
☒ E # MIKROORGANISMY A HELMINTY
☐ F # ALLOPATHIE
☐ G # HOMOEOPATHIE
☐ G1 # REGENAPLEXE/Regenatherapie
☐ G2 # SPAGYRIK
☐ G3 # NOSODEN

beschreibung = popis
Fixierung = fixace
Sortieren = tridit
Filter = filtr
Gruppen = skupiny
gelbild = zrcadlový ob
vertieren = invertova

Analyse = analyza

Jana Bartova 19.03.1941 (70)
MAGENPFÖRTNER - HISTOLOGISCHER SCHNITT = histologicky rez #1

Etalon-Test = Etalon-test

Organ
= organ

Změna hodnot po působení biopraktika

Legende = všechny spektrální p...
Loeschen = vymazat

Die Liste der Etalone sortiert nach der abnehmenden spektralen Aehnlichkeit= seznam etalonu je roztriden

	0,000	MAGENPFÖRTNER - HISTOLOGISCHER SCHNITT = histologicky rez #1
	1,444	OPTIMALE VERTEILUNG = optimální rozdělení
		VIRTUELLES MODELL = virtuální model
	0,428	KATARHALICKA GASTRITIS
	0,486	LACTOBACILLUS ACIDOPHILUS
	0,711	ENTEROCOCCUM FAECIUM
	0,793	DIENTAMOEBIA FRAGILIS
	1,309	CHRONICKA AUTOIMMUNI GASTRITIS
	2,946	HELIOBACTER PYLORI
	2,970	ROTAVIRY
	5,264	CANDIDA PARAPSILOSIS
	5,329	SALMONELLA TYPHIMURIUM
	5,512	ANCILOSTOMA DUODENALE
	6,613	EROSIVNI GASTRITIS
	7,490	CHRONICKA REFLUXGASTRITIS
	8,368	STRONGYLOIDES STERCORALIS
	8,822	SALMONELLA PARATYPHI B
	10,047	BALANTIDIUM COLI
	10,474	VREDOVA NEMOC
	11,045	HYPERTROFICKA GASTRITIS
	11,184	PENETRUIJICI ZALUDECNI VRED
	∞	EPSTEIN-BARR-VIRUS
	∞	FIBROM ZALUDKU
	∞	ATROPHICKA GASTRITIS
	∞	CHRONICKY NEKOMPLIKOVANY ZALUDECNI VRED
	∞	ATROPHICKA - HYPERPLASTICKA GASTRITIS
	∞	KUSSMAUL'-MEYER' nemoc
	∞	CANDIDA CRIPTOCOCCUS NEOFORMANS
	∞	STENOSIRUIJICI ZALUDECNI VRED
	∞	MYOM ZALUDKU
	∞	POLYPOSA GASTRITIS
	∞	ADENOM ZALUDKU
	∞	CANDIDA ROBUSTA
	∞	ZOLLINGER-ELLISON-SYNDROM

beschreibung = popis
Fixierung = fixace
Sortieren = trídít
Filter = filtr
Gruppen = skupiny

Regelbild = zrcadlovy ob
invertieren = invertová

tes entfernen = oznacene o

Ausgang = vystup

C # PATHOMORPHOLOGIE

☐ 24.10.11 KATARHALICKA GASTRITIS D=0,428
vyrazne zlepšení po zasahu biopraktika

☐ 24.10.11 EROSIVNI GASTRITIS D=6,613
jednoznačne zlepšení po zasahu biopraktika
- koeficient zcela mimo uroveň nutného sledování

E # MIKROORGANISMY A HELMINTY

☐ 24.10.11 ENTEROCOCCUM FAECIUM D=0,711

☐ 24.10.11 DIENTAMOEBIA FRAGILIS D=0,793

☐ 24.10.11 HELIOBACTER PYLORI D=2,946
vyrazne snížení úrovně bakterií mimo sledovanou úroveň

A # ORGANOVE PREPARATY

☐ B # BIOCHEMICKA HOMOEOSTASA

☒ C # PATHOMORPHOLOGIE

☐ D # ALERGENY

☐ D1 # E-NUMMER

☐ D2 # ELEKTROSMOG/GEOPHATIE

☐ D3 # ZAHNMITTEL/NOSODEN

☐ D4 # HORMONE u.-praeparate

☒ E # MIKROORGANISMY A HELMINTY

☐ F # ALLOPATHIE

☐ G # HOMOEOPATHIE

☐ G1 # REGENAPLEXE/Regenatherapie

☐ G2 # SPAGYRIK

☐ G3 # NOSODEN

Motto:

Nedaleko Saint-Michel-de Llores ve Francii stojí rozpadávající se dolmen de la Creu de Falibe, jenž je považován za hrobku. Dolmen je obklopen kamennou drtí (do vzdálenosti cca 15 metrů) ohrazenou až 70 cm vysokými balvany. A co je mimo průzoru v boční stěně dolmenu sestaveného z pěti kamenných deskových kamenů zvláštní? Na plochem balvanu jsou vyryté dva kříže. Jeden označuje průsečík linií nad jeho kamennou podlahou, druhý zase další průsečík linií, jenž je od druhého vzdálen cca 20 cm, označuje následnou proměnu způsobenou stavbou.

Nedaleko Markvartic u Sobotky byly v dubnu 2011 postaveny tři systémy založené na poznání energetických linií prasíly. Byla vybrána tři místa s vydatným vyzařováním. Všechna mají stejný cíl. Doplnovat a doplňovat energii-prasílu lidskému organismu. V 21. století (v Keltských šancích u Markvartic) vznikla cíleně megalitická léčebna.

Třetí energetický kříž prasíly linií dolmenu v Keltských šancích

Mnohé bylo poznáno a zapomenuto. Je to právě síla „matky přírody“, již je energie vesmíru-prasíla, která byla vnímána lidskými společenstvími už v pradávných dobách. Přesto o ní dnešní člověk dvakrát moudrý (Homo sapiens sapiens) téměř vůbec nic neví. Člověk ji v pradávných dobách vnímal podobně jako rostliny a zvířata. Dokázal se výběrem místa nejenom preventivně léčit, ale na rozdíl od ostatních živých organismů, dokázal energii krajiny ještě pozměňovat, na což nás stále upomínají stavby, jež dokonce vznikaly už v době kamenné. Ať pyramidové či menhirové. Všeobecně se usuzuje, že průkopníky megalitických (menhirových) staveb v zemích Koruny české byli Keltové. Leč není tomu tak, jak nás o tom přesvědčují pravěké stavby postavené na jižní Moravě (viz Magická prasíla) už v mladší době kamenné (neolitu), výrobci rohožcových kamenných nástrojů Moravskokrumlovského lesa. Mimo celé soustavy staveb ve středoevropské kotlině postavili na výšku největší a nejtěžší kámen tvaru plochého vajíčka.

Leč, byli to právě Keltové, kteří na západě euroasijského kontinentu o nějaká ta tisíciletí později dovedli k dokonalosti kamenné stavby, jež nebyly ani náhodou posvátného, ale jenom a pouze účelového charakteru. V Čechách po sobě prokazatelně zanechali, mimo celé řady dalších, dvě stavby (vydáváné za svatyně), jež byly kamennými energetickými léčebnami. Jedna se nacházela v Libenicích u Kolína (viz Zpověď Druida), druhá nedaleko Českých Lhotic (viz Hledání prasíly). Třetí jsem vytvořil, po více jak dvou tisíciletích, v Keltských šancích nacházejících se u Markvartic nedaleko Sobotky. K tomu mě opravňuje, spolu s nadstandardním vnímáním elektromagnetické energie - prasíly, více jak 30 let studia. Byla zde zároveň postavena, na základě prastarého vědění, nejsložitější energetická stavba ve tvaru kamenného stolu pojmenovávaná dolmen (nověji trilít).

Nejjednodušší stavbou je samostatný čedičový menhir, nacházející se v sousedství poutače, jenž připomíná černou barvou vzařovací (ženskou, měsíční) složku energie, kterou jsem česky nazval prasíla.

zároveň je oproti dolmenu liniově obráceně orientován. Ženská složka prasíly je alchymisty spojována s vodou a zemí, zatímco opačná vzařovací (mužská, sluneční) se vzduchem a ohněm. Je zastoupena druhou samostatnou stavbou – dolmenem. Její energetický dosah je několikanásobně vyšší, než jaký má stavba předchozí. Třetí stavbou je liniová menhirová stavba, jež má především osvětový význam. Pětí kamenům vévodí prostřední téměř 1,3 metry vysoký menhir, jenž stojí v ose vstupní brány Keltských šancí. Také on má velký energetický dosah. Zároveň je energeticky liniově propojen s dolmenem, na jehož kamenné podlaze je vzařovací průsečík dvou linií označen křížkem. Ostatní čtyři kameny (po stranách menhiru usazeného v ose vstupní brány) pouze průsečíkem naznačují část jedné linie. Na vlastní oči se můžeme přesvědčit, že jednotlivé linie od sebe nejsou stejně vzdáleny. Stejně jako o tom, že nevytvářejí přímky, neboť v jednom se krátká řada v jednom z průsečíků láme. Zároveň řada připomíná část energetické sítě linií, která prostupuje celým zemským povrchem, již Keltové říkali „rybářská“.

Energetická síť linií byla známa pravěkým a starověkým stavitelům, předchůdcům zednářů. S energií linií dokonce pracovali stavitelé a architekti na přelomu 19. a 20. století. Zajímavým způsobem se nám v tomto směru představuje císařský architekt a stavitel Josef Hlávka zejména v kapli lužanského zámku. Na této energetické síti za panování Marie Terezie dokonce bylo vybudováno veškeré zemské a katastrální členění Rakousko - Uherské říše.

Kamenné systémy vybudované v Keltských šancích mají dva základní úkoly: léčit a poznávat. Vnímaví jedinci budou energetické působení pociťovat buď jako teplo, svědění či brnění, zároveň si budou moci „osahat“ energetické linie. A to buď s dopomocí proutku, virgule či kyvadélka; vzácně může sám sebe nalézt také ten, jenž je nadstandardně vnímavým jedincem, neboť je „nahmatat“ jenom a pouze rukama. Energeticky nejvhodnější průsečík vzařovacích linií je ten, jenž byl stavitelům dolmenu vybrán, a je označen v jeho kamenné podlaze. Tímto jedinečným způsobem byla stavbou ještě posílena osová podélná vzařovací linie prostupující původní vstupní branou Keltských šancí. Nadto ještě byla linie energeticky navýšena menhirem postaveným v ose vstupní brány. Stavba nemá nejenom v evropském, ale také celosvětovém kontextu obdoby.

Organismus si vezme jenom tolik energie - prasy, kolik jí potřebuje. Proto není možné energii, kterou jsem česky nazval prasila (jinak prána, čchi, ki, kaba, ša, archea, éter, volná atp.), zdravotně znehodnotit (přebít). Postačí si např. stoupnout zády před „černý“ kámen, nebo se postavit zády před přední osu, či se opárně položit do vnitřního prostoru dolmenu, jenž má velký plošný kruhovitý energetický dosah, podobně jako některé mohutné (posvátné) stromy, neuvěřitelných několik desítek metrů. Jenže ty mají až několikanásobně větší objemovou hmotnost.

Co dodat závěrem? Kameny uložené v Keltských šancích nabývají své síly teprve v propojení s energetickými liniemi země, proto samostatně nejsou nijak mimořádné. Usazené na jiných místech mohou také škodit. Energetické léčení pomocí tvarovaných kamenů (spíše kamínků) bylo známé už před 26 tisíci lety, jak nám to dokládá šamanská souprava nalezená brněnskými archeology v hrobce šamana ve Francouzské ulici. Prasila léčí a zabíjí. To vše je sice zapomenuto, ale znovu objevováno v mých knihách.

Popřejme si, aby síla „matky přírody“ byla znovu objevena, podobně jako zde v Keltských šancích. Bude to jak k prospěchu člověka, tak ke stále se zmenšujícímu vhodnému životnímu prostoru, to znamená zdravému a obyvatelnému, pro jeho další zdárné přežití. Proto se k přírodnímu prostředí chovejme s úctou a láskou, neboť ono nám to, stejně jako našim potomkům, mnohonásobně oplátí.

*Jan Johann Jaroslav Miška,
sepisovatel knih o prasíle a architekt
megalitických staveb Keltských šancích*

P.S.: Firma Planta naturalis, která kromě toho, že pěstuje léčivé byliny, vynalezla technologicky a botanicky jedinečný systém květnatých luk, se nemalým dílem podílela na tom, že bylo možné megalitické stavby, sloužící k všeobecnému užitku, vybudovat. Za což jí patří nemalý dík.

Legenda k obrázkům:

Obrázek první - Keltské šance - menhir s liniemi označenými bílým tkalounem s energetickým dosahem několika desítek metrů

Obrázek druhý - Keltské šance - dolmen, jenž má cca dvojnásobný energetický dosah.

Pohodu a stálé zdraví přeje všem JJJ eM.

CO NÁM PŘINÁŠÍ 2 (dvojka) na začátku letopočtu aneb quo vadis člověče...

Abstraktní a magický význam čísel zajímá stále více lidí. Nespokojí se již s pouhým kvantitativním významem čísel. Cítí, že zde je něco, co souvisí s různými událostmi a situacemi. Něco, co se nedá odbýt tvrzením, že se jedná o náhodu. Osobně jsem přesvědčena, že náhody nejsou náhodné. Tak jako žádné setkání není náhodné, tak nejsou náhodné změny vibrací čísel a už vůbec nejsou (ani nemohou být) náhodné skutečnosti, ke kterým dochází a kterých jsme v současné době svědky. Všichni cítíme, že se něco mění, že to není jako dřív, prostě je to jiné.

Většina lidí žijících v této chvíli na naší Zemi má ve svém datu narození nejméně jednu jedničku a jednu devítku. Protože jsme se narodili v minulém století. Zní to hrozně....

Jsmeme totiž v mínění těch našich potomků a mladých vůbec něco jako relikty, fosílie, vulgo vykopávky. Je to tak a stále se to v dějinných souvislostech opakuje. Školákům, dnes se jim po „americku“ (protože je to in) říká „týnejgři“, odjakživa připadají nejen jejich učitelé, ale i ostatní populace starší o více než 10 let strašně stará a současné době vůbec nerozumějící. Je to samozřejmě věc názoru.

Mezi jiným je pro část generace z minulého století totiž dost náročné pochopit, proč třeba (zase mezi jiným), pěstujeme opět anální turistiku po neblahých zkušenostech se vzory. Jako dříve „SSSR náš vzor“, nyní USA nebo EU.

Nikoliv cestou vlastní státnosti. Nikoli rozbořením historie a vyvozením důsledků z opakovaných záměn státnosti za stádnost. Jsme pryč „staří a blbí“. Dobře, každý názor může být relevantní. Tento názor je však určitě relativní. To ostatně konstatoval velmi výstižně Karel Čapek zhmotněním názorové situace do věty „každé tele umí být mladé“ a netřeba to tady blíže rozebírat. To nechť udělá každý sám se svými zkušenostmi z mládí, jejich výsledky a následky. Každá doba totiž má svá specifika.

Život lidský je relativně velmi krátký, nejen z hlediska numerologie. Jedna část lidstva na Zemi je vždy vystavena vibracím jednoho století. Narodí se a zemřou ve stejném století. Druhá část lidí je vystavena vibracím dvou století. Tedy možnostem a úkolům vyplývajícím z vibračních polí příslušných číselných vyjádření určitého časového úseku, tj. života jednotlivce, narozeného v jednom století a umírajícím až ve století následujícím.

My, narození v minulém století, máme dokonce výsadu žít nejen ve dvou stoletích, ale dokonce ve dvou tisíciletích. Tak můžeme zažít počínající markantní změnu vibrací a jejich dopadů, které budou provázet a ovlivňovat lidstvo příštích téměř tisíc let. A stejnou výsadu žít ve dvou tisíciletích získají naši potomci také až za téměř tisíc let! Uvědomujeme si tu výjimečnou příležitost dostatečně?

Letopočty s vibrací jedničky na počátku, následované všeobsažnou devítkou, nesly pro jednotlivce narozené v minulém tisíciletí, do značné míry uplatnění vlastní síly, samostatnosti, rozumu a nezávislosti na mínění okolí. Prostě snahu být jedničkou. Pro sebe, své svědomí. Ne pro „zviditelnění“ za každou cenu.

Jednička je prvočíslo. Je dělitelná pouze sama sebou. Staří matematikové tvrdili, že jednička není čís-

lem, ale základem a původem všech čísel. Je symbolem jednotnosti, individuality, počátkem všeho. Její vibrace podporují sílu ducha, touhu po vědění, dokonalosti, ale i touhu po dobrodružném způsobu života. To víme z nedávné historie minulého a předminulého století. Století dobrodružných zlatokopů, vynálezců, vědců a objevitelů, cestovatelů, nositelů Nobelových cen, ale i dobrodruhů v negativním smyslu dvou světových válek. I agrese je podporována vibracemi jedničky.

Výtky nedokonalostí jakéhokoliv druhu bere jednička na zřetel. Ne tak dvojka. Jednička o nich přemýšlí (+ devítka v min. století), projevuje aspoň tímto snahu o nápravu směrem k celistvosti, dokonalosti toho kterého subjektu či objektu, jehož se předmětná výtká týká. A je jedno, jestli se to týká tvaru, obsahu, náplně nebo vzhledu. Prostě se snaží vytykány deficit doplnit a tím výtku odstranit. Protože, jak bylo řečeno výše, jednička je dokonalý celek sama o sobě. Jednička je představována jedním bodem. Když tento bod pro názornost zvětšíme na kruh, lze si jakýkoliv vytykány deficit představit jako třeba chybějící část, nebo deformovaný tvar předmětného kruhu. A jak je všeobecná dosavadní povědomost naší vědy, víme, že se nedokonalá, nebo poškozená jednotka snaží zacelit, neboli nabýt původní tvar. Má to do určité míry souvislost s atomární a rovněž tak i celulární neboli buněčnou soudržností.

Většina z nás si jistě pamatuje nejjednodušší školní pokusy s kapkou vody na které předváděl demonstrátor tuto soudržnost, neboli snahu kapky vody o původní dokonalost.

Dvojka jsou dva. Dva kusy, dva jedinci, dva protiklady. Je to číslo sudé, číslo osově symetrie. Představuje rovnováhu a vyrovnanost. Ale také protiklady. Spojení a odloučení, lásku a nenávisť, den a noc, voďu a oheň. Věci jsou určovány svými protiklady. Například zdraví vylučuje nemoc, bohatství vylučuje chudobu, zviditelnění v bulváru vylučuje neznámost.

A tak dvojka na začátku letopočtu otevírá nový rozměr v nazírání na projevy nejen individuality, ale hlavně identity. Identita je reflexivní, symetrický a tranzitivní vztah. Například dva identické výrazy mají stejný význam, ale už nemají stejný smysl, třeba „číslo 2“ a „sudé prvočíslo“. Čeština pro to má jednoduché, výstižné a hlavně pravdivé rčení, že „když dva dělají totéž, tak to nikdy není totéž“. Což většina z nás jistě zjistila takřikajíc „na vlastní kůži“ třeba při rozdělování odměn za stejnou porci odvedené práce.

Zatím jsme byli svědky zesílení části negativních vibrací dvojky dvěma nulami v letopočtu. To by se od nynějšího roku 2011 mělo trochu změnit.

Dvojka je také číselné vyjádření duality. Tedy zdvojení individuality. Neznamená to ovšem pouze prostý součet kladných nebo záporných vibrací dvou jedniček. Ve své podstatě je to mnohem složitější, než si umíme běžně představit. To tady totiž v historii ještě nebylo a bude to velký úkol pro nové generace.

Jednička byla komunikativní, domlouvala se písmem i slovními opisy situací, prostě byla docela sdílná.

Dvojka jakoby vyčkávala co udělá ta její druhá, osově souměrná část. Vyčkává se zaujetím stanoviska, aby mohla většinou oponovat. Je úplně jedno, zda jedna část dvojky, samozřejmě obrazně, zaujme stanovisko vyjádřené jako „+“ nebo „-“, druhá část bude vyrovňovat skóre opačně, tedy „-“, nebo „+“. S tímto fenoménem již pracovali staří matematikové jako např. Pythagoras a jiní, dávno před ním.

Od věci není ani výrok Johanna Wolfganga Goetheho, že „čísla neovládají svět – pouze ukazují, jak je svět ovládán“.

A vůbec už není od věci čínská monáda s neustálou vzájemnou přeměnou dvou principů JIN a JANG do rovnováhy. Rovnováha ale trvá analogii protiv. A v rovnováze ale kotví harmonie. To je zřejmě ten výše zmíněný úkol pro příští generace.

Ale zpět k současnosti. Jak mohou řídit vibrace dvojky, to už vidíme na současném způsobu nazírání na vlastní schopnosti a odpovědnost za své činy.

Třeba například reklama v TV na práci prostředky. Dříve když žena špatně vyprala prádlo, byla neschopná hospodyně, která to prostě neumí. A velká většina manželek a hospodyněk si dala moc velký pozor, aby se mezi ty neschopné nedostala. Dnes se neschopnost a neumění jednotlivce prostě rozprostře do prostoru s tím, že je na vině někdo nebo něco jiného. V případě zmiňované reklamy to je prášek na prádlo. Ne neumění nebo neschopná pradelka, ale někdo jiný. Tedy přidáná další figura ve hře. A tak se na dosud prázdné polovině osově souměrnosti dvojky ocitá někdo, či něco, jako vyrovnávající protiváha, nebo protiklad. Vina a odpovědnost nebo neschopnost se přenesla na anonymního, evidentně neschopného výrobce „prášku“, který na to nestačí, potažmo na pár set, nebo tisíc jeho zaměstnanců. A je vymalováno, jednotlivec je z toho venku. Je to jenom malý příklad, jak se s vibracemi dvojky mění nazírání na věci, situace a odpovědnost za výsledky a následky.

Ostatně těch větších a velkých případů hlavně z politiky a bulváru jsou plné noviny, televize a internet.

Ze stejné dvojkové kategorie je i nadužívaný pojem „velkorysost“. Čteme a často slyšíme sousloví „velkorysý projekt stavby“ (třeba ta, snad už zažehnaná, ohavnost na Letné), velkorysý přehled třeba tanečního neumění v televizi, velkorysý projekt dálničního systému, troskotající na „malorysosti“ vlastníka dosud živé orné půdy, či v poslední době mediálně propíraném velkorysem rozhazování peněz třeba na ministerstvu obrany atd., atd.

Dříve velkorysost znamenala vynaložení umu, peněz a hlavně chuti něco dokonalého stvořit, čili z velkého objemu a více rysů (odtud velkorysost) udělat něco uceleného, kompaktního, obsahujícího i dobrý úmysl udělat něco pro ostatní.

Dnes se tomu říká stejně a mohlo by to stejně i vypadat, až na výsledek, který není směřován do jednoho celku, ale rozplývá se, nebo spíše rozplízává do neurčita, spíše úplně do ztracena.

Protože výskyt podobných excesů není zdaleka ojedinělý, vnučuje se otázka zda by se mohlo jednat o morfickou rezonanci. O té se totiž hovoří, když se u určitého počtu jedinců stejného druhu vytvoří určitá forma jednání, nebo chování a tyto vlastnosti získají i jiní jedinci souvztažné skupiny.

Připomínka paralely s Jungovým kolektivním nevědomím je zřejmá, avšak nad rámec tohoto článku.

Vážení přátelé, záleží jen a jen na Vás, s čím, nebo s kým se chcete identifikovat. Můžete použít své vibrace, své zkušenosti a výsledek se dostaví. Možná Vás mile překvapí. Musíme pochopit, že je doba změny vibrací a to nejen číselných.

Naděžda Prokopová

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2012

VALNÁ HROMADA ČEPES

**Vedení ČEPES svolává valnou hromadu společnosti na sobotu 3.3.2012.
Valná hromada probíhá v budově ČS VTS na Novotného lávce 5, Praha 1
v době od 9:00 hod. do 15:00 hod.**

Program:

09:00 – 10:00 Registrace
10.00 – 12:30 Přednesení zpráv o činnosti a hospodaření za rok 2011.
Návrhy činnosti a rozpočtu na rok 2012.
Diskuse, volby, schválení usnesení.
13:00 – 15:00 Společenské posezení.

Pokud někdo z účastníků bude chtít se závažnými zprávami či sděleními, ať požádá během dopoledního jednání předsednic-tvo valné hromady o zařazení svého vystoupení. Případně tento požadavek předjednat s vedením ještě před valnou hromadou.

Vedení ČEPES upozorňuje na skutečnost, že valná hromada je utčena pouze pro členy a zvané hosty.

Účastníky valné hromady (členy ČEPES) žádáme zdvořile o zaplacení členského příspěvku během ranního zasedání. Současně žádáme ty, kteří se valné hromady zúčastní, aby svoji účast potvrdili v době od 1.2. do 25.2. mailem, telefonicky, faxem nebo písemně. Jedná se o zabezpečení občerstvení. Během valné hromady možno zakoupit publikace vydávané ČEPES a teleestetické pomůcky.

UPOZORNĚNÍ: Pokud se nebudete moci zúčastnit valné hromady, žádáme členy o splnění základní členské povinnosti, kterou je zaplacení ročního příspěvku (500 nebo 350,- Kč) buď složenkou nebo převodem na účet: 0047133011/0100, variabilní symbol: 21603, konstantní symbol: 308.

Přednášky a setkání

8.2.2012	17:00	Vliv spirituality na chování a činnost biopraktika přednáší Ing. V. Bazant
4.4.2012	17:00	Doporučené pracovní postupy přednáší Ing. V. Bazant
6.6.2012	17:00	Metodické postupy, kodex biopraktika přednáší Ing. V. Bazant

Informace o konané akci získáte v kanceláři ČEPES (tel. 221 082 252)
na www.cepes.cz, e-mail: bazant.cepes@seznam.cz

Vstupné 60,- Kč.

18. setkání přátel ČEPES aneb 1. vzpomínání na Tonička Fiuráška 4. - 8. května 2012 v Hnačově na Šumavě

Ubytování ve zděných chatkách se dvěma místnostmi po dvou lůžkách a WC, s teplou vodou a malou kuchyňkou. Majitel je schopen uvařit jak normální tak vegetariánskou stravu na základě předchozí objednávky (10 dní před akcí). Kapacita objektu je omezena - přihlaste se včas. Účast potvrdil i pan Viliam Poltikovič. Cena i se stravováním činí 2.650,- Kč.

Organizátoři chtějí zavést nevratnou zálohu ve výši 500,- Kč.

Poskytování bioenergetických služeb a zajišťování pulsní magnetoterapie

ČEPES zájemcům zabezpečuje poskytnutí těchto služeb. Služby slouží k posílení imunitního systému, regeneračních schopností organismu, odstraňování všech druhů únavy, zmírňování bolestí, zlepšení hybnosti a harmonizování fyzických i psychických sil klienta. Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9:00 do 18:00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky (210 082 252, 723 491 987) nebo e-mailem: bazant.cepes@seznam.cz.

Česká psychoenergetická společnost ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289

e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz